

MENGŠAN

GLASILO OBČINE MENGEŠ

OKTOBER

2009 / leto XVI

KARO inženiring d.o.o. Mengeš
Slovenska cesta 24, 1234 Mengeš
www.karo.si

tel: 01 / 723-09-86; 723-09-87
fax: 01 / 723-80-15
GSM: 041 / 635-172

PRODAMO

Stanovanja:

- Mengeš – Levčeva, trisobno, 80,75 m², bivalne površine 76,30 m² + klet 4 m², l. 1986. Prostori: spalnica, otroška soba, kuhinja povezana z jedilnico in bivalnim prostorom, shramba, kopalnica, balkon predelan v delovni kotic. Stanovanje je izredno prostorno, zračno in vzdrževano, vredno ogleda.
Cena: 133.000,00 EUR
- Domžale, dvoipol sobno, 74,10 m², l. 1977, 10. nad., JV lega, velik balkon, ločene sanitarije, takoj vseljivo.
Cena: 120.000,00 EUR
- Mengeš – Glavičeva, trisobno z delovnim kabinetom, 78 m², 2. nad., delno mansardno, balkon, S,J,Z lega, v šeststanovanjski stavbi, l. 2008. Stanovanje je svetlo, sodobna razporeditev, v kopalnici je vgrajenavečja masažna kad. Velika shramba v kleti, pripadajoči dva parkirni mesti na zunanjem parkirišču, mirno naselje.
Cena: 175.000,00 EUR
- Trzin – Ljubljanska, enosobno, 40,82 m², V lega, 1. nadstropje, nizek blok, dvigalo, l. 2002, svetlo in ohranjeno. V hodniku je vgrajena nova, večnamenska omara, ki po dogovoru ostane v stanovanju, opremljena kuhinja. Plinsko etažno ogrevanje, samostojni priključki, možnost dokupa parkirnega mesta v garažni kleti (9.000,00 EUR).
Cena za stanovanje: 99.000,00 EUR

- Domžale – Bistra, l. 2005, dvosobno, 68,29 m², 1/5 nad., velik zaprt balkon, izredno ohranjeno, opremljena kuhinja, lastniški garažni box v kleti.
Cena: 155.000,00 EUR
- Ljubljana Bežigrad – Topniška, garsonjera, 34,00m² skupaj s kletjo, odprt pogled, francoski balkon, ohranjeno in vzdrževano, zgrajeno l. 2001, 2/5, dvigalo, urejen blok, vsi priključki, blizina centra, mirna lokacija, lastniško parkirno mesto v skupni garaži.
Cena: 120.000,00 EUR
- Ljubljana – Zalog, v dvostanovanjski hiši, l. 1968, zgornja etaža, dvosobno z dvema balkonoma, 74 m², s pripadajočo garažo in pomožnim prostorom v kleti 16 m², podstrešjem 36 m² in zemljiščem 127 m². Stanovanji imata ločena vhoda s stopnišča. Cena: 109.000 EUR

Hiše:

- Mengeš – Zadružniška, vrstna hiša, 130 m², l. 1959, popolnoma obnovljeno l. 2002: nove instalacije, okna, tla, streha ... V hiši je 6 sob, 2 kopalnici, balkon, iz dnevnega prostora izhod na teraso, kurilnica, garaža, vrt, celotno zemljišče meri 347 m². Ogrevanje na kurilno olje, možnost priključitve na plin.
Cena: 240.000,00 EUR
- Mengeš, vrstna, medetažna, l. 1959, 130 m², vertikalni gabarit: PK, P, VP, 1N, M, podstreha, zemljišče 348 m², garaža, takoj vseljivo.
Cena: 180.000,00 EUR
- Kamnik – Šmarca, samostojna enodru-

žinska hiša, 178m² z garažo, P + 1 N + podstreha, l. 1977, 755m² zemljišča. Hiša je kvalitetno grajena in zelo ohranjena. Objektu je prizidana podkletena delavnica (mirna obrt) s samostojnimi priključki in vhodom, tlorisni gabarit 48 m², možnost preureditve v bivalne namene. Zgornji del prizidka je samostojna enota z lastnim vhodom, veliko sobo s kuhinjo, balkonom in prehodom v hišo. Na dvorišču je nadstrešek za 4 os. avtomobile, za hišo vrtna uta. Objekt je končen, odprt pogled.
Cena: 310.000,00 EUR

- Radomlje – v bližini Arboretuma Volčji potok in golf igrišča prodamo samostojno hišo, neto tlorisna površina 240 m², gabarit: delno K + P + 1 N. V kleti se nahaja kotlovnica in večnamenski prostor, v pritličju vhodni vetrolov, kuhinja, dnevna soba z izhodom na teraso cca. 27 m², kabinet, shramba, kopalnica z WC-jem, v 1. nad. 3 sobe, večja kopalnica, balkon. Hiša je bila nadzidana in prizidana l. 1971 in 1984. Na zemljišču 946 m² je prizidana garaža za dva osebna avtomobila in vrtna uta. Naselje ni strnjeno, odprt pogled, zelena okolica, vredno ogleda.
Cena: 360.000,00 EUR

ODDAMO

Stanovanje:

- Mengeš – center, trisobno stanovanje, 73,04 m², v večstanovanjski stavbi zgrajeni l. 1994. Stanovanje se nahaja v 2. nadstropju in je popolnoma opremljeno, vseljivo januar 2010.
Cena: 500 EUR/mesečno

Poslovni prostor:

- Radomlje – center, skladišni prostor, 178 m², adaptirano l. 2000, primeren tudi za skladiščenje občutljivejših materialov. Višina stropov 3, 2-3, 5 m, tla so prirejena za manipulacijo z vilicarji. Pisarna, wc z umivalnikom, isdn, alarm, ck na kurilno olje. Pred skladiščem je velik nadstrešek, na dvorišče je možen dovoz z vlačilcem, zagotovljenih pet parkirnih mest. Cena: 4,5 EUR/m²
- Domžale – poslovni prostor, 57 m², razdeljen na dva ločena prostora, prvi pri vhodu 12 m², drugi 45 m² + sanitarije. Prostor je lepo vzdrževan, svetel, primeren za skladiščno dejavnost ali mirno obrt. Višina stropov 2,70 m, leto zgradbe 1988. Dovoz in parkiranje urejeno. Cena: 5 EUR/m² neto.

Vikend:

- Šenturška gora, bivalni vikend, novogradnja na lepi lokaciji, v izmeri cca. 80m², v dveh etažah, v pritličju so bivalni deli, v mansardi pa trije spalniki. Popolnoma opremljen, ogrevanje na trda goriva – kamin, oddamo v dolgoročni, večletni najem. Cena: cca 600,00 EUR/mesec, za daljši najem možnost popusta.

KARO INŽENIRING D.O.O. MENGEŠ

prod. BURNIK
Mengeš, Prešernova cesta 3
tel.: 01/729-68-70
E-pošta: menges.2485@trgoavto.si
Del. čas: 8.00–18.00, sobota: 8.00–12.00

NOVO: HITRI SERVIS KOLES,
MENJAVA ZRAČNIC, PLAŠČEV,
NASTAVITEV ZAVOR IN PRESTAV,
MENJAVA VERIGE ...

AKCIJA:

KOLESARSKA DODATNA OPREMA MERIDA – 30 %
ROTACIJSKE KOSILNICE – 15 %
SKUTERJI IN ŠTIRIKOLESNICI SYM – 15 %
VSA KOLESA – 20 %
KOLESARSKI ČEVLJI – 60 %
KOLESARSKA OBLAČILA MERIDA – 50 %
KOLESARSKE ČELADE LAZER DO – 40 %

MOŽEN NAKUP NA VEČ OBROKOV
BREZ OBRESTI

DOSTOP DO TRGOVINE
JE MOŽEN Z AVTOMOBILOM.

Za toplo zimo in pomlad

KURILNO OLJE

dostavlja Hubat!

UGODNE CENE - MOŽNOST PLAČILA NA OBROKE

080 22 36 www.hp-commerce.si

HUBAT PETER s.p.
Dobeno 75, 1234 Mengeš

V času pred 1. novembrom vam nudimo pestro izbiro:

- * rezanega cvetja
- * lončnih krizantem
- * mačeh
- * gotovih aranžmajev
- * aranžma po vaših željah

Telefon: 01 / 723 09 02

Spoštovani občani, dragi bralci!

Tako, prva barvna številka glasila je za nami. Verjamem, da je bilo listanje in prebiranje prijetnejše, kot do sedaj. Kljub temu pa je še kar nekaj stvari odprtih, tako vsebinskih kot oblikovnih, ki jih bo potrebno v prihodnosti realizirati. Skratka, ni se bati, da bomo sedeli križem rok. Za nami je tudi prvi mesec učenja na osnovnih ter srednjih šolah, medtem ko smo študentje šele dobro začeli. No, mojih študentskih dni bo kmalu konec, vsem kolegicam in kolegom pa želim uspešno študijsko leto. Naj vam bo študij izziv.

Številko, ki je pred vami, v veliki meri posvečamo starejšim. Razlogov za takšno odločitev je bilo več. Trenutno aktualni temi – zamrznitev pokojnin ter zvišanje delovne dobe – so dodobra razburili ne samo trenutne upokoјence, temveč tudi mlajše generacije, torej tiste, ki jih to še čaka. Drugi razlog je svetovni dan starejših, ki ga obeležujemo 1. oktobra. Tretji pa seveda dan odprtih vrat Doma počitka Mengeš, ki naslednji mesec odpira novozgrajeno podružnico v Trzinu. Tokrat je osrednji intervju malo daljši, kot po navadi. To vam, dragi bralci, tudi dolgujemo, saj je bilo v prejšnji številki ravno obratno. Tako smo se pogovarjali z voditeljicami skupin za samopomoč starejših, ki so s svojimi odgovori dokazale, da družba le ni povsem pozabila na starejše. Ni treba, da je starost siva, turobna in osamljena, temveč je

lahko ravno tako pisana, kot je pisano življenje ljudi z malo »mlajšimi kostmi«. Dandanes je namreč na razpolago ogromno možnosti, s katerimi si lahko upokoјenci zapolnjujejo svoj vsakdan. Nekaj izmed njih si lahko preberete v prispevku, ki ga je za vas napisala Barbara. Morda bo njen članek spodbuda, da se v kakšno aktivnost vključite tudi sami. Treba je biti v »pogonu«, ne glede na leta. Ali, kot je dejal mengeški župnik: »Zdrav duh v zdravem telesu.« Obiskali smo tradicionalni Mihaelov sejem, tokrat že 17., ki si ga je tudi letos ogledalo veliko število obiskovalcev, tako iz domačih krajev kot ostale Slovenije. Začetek oktobra je bil tudi športno obarvan, saj smo v sončnem vremenu lahko občudovali dolge skoke naših orlov na prenovljeni skakalnici pri Zalokah ter se skupaj z nogometaši veselili golov na nogometnem turnirju v športnem parku.

Glede na to, da bo naslednja številka izšla novembra, vam želim lepo praznovanje dneva reformacije ter miren dan spomina na vaše drage. Zadnje tople dneve izkoristite za druženje na svežem zraku, saj se zima počasi bliža. Kako vem? Hm, vedno več je reklam za kurilno olje.

Želim vam lep preostanek oktobra, naj vas ljubezen greje! :)

Urban Ropotar

VSEBINA

Občinska uprava	4
Dogodki meseca	6
Novice iz sosednjih občin	12
Tema meseca	13
Intervju	14
Društva	17
Vzgoja in izobraževanje	20
Obrazi	22
Zdravje	23
Občinski svet	24
Politične stranke	25
Kultura	26
Šport	28
Športni portret	29
Razvedrilo	30
Pisma bralcev	31
Obvestila	32
Zahvale	34

SPOROČILO DOPISOVALCEM

Nenaročeni prispevki morajo biti opremljeni s polnim imenom, priimkom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter po možnosti s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost avtorja. Uredništvo si v skladu s svojo uredniško politiko in prostorskimi zmožnostmi pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov. Nenaročeni prispevki bralcev in pravnih oseb ter PR-prispevki se ne honorirajo. Prispevke je potrebno oddati v elektronskih formatih kot **doc-** ali **txt-** dokumente, brez vnesenih fotografij, teksti ali deli tekstov pa ne smejo biti v okvirčkih (textboxih). Prispevkov, natisnjenih na papir, ne sprejemamo, razen v izjemnih primerih, ki so že vnaprej dogovorjeni z urednikom.

Digitalne fotografije pošiljajte kot samostojne datoteke in jih ne vključujte v wordove dokumente; znotraj besedila naj bo le označeno, kaj posamezna priložena fotografija predstavlja ter ime njenega avtorja. Fotografije naj bodo zapisane v **jpg-**, **tiff-** ali **pdf-** formatu, izvorne resolucije vsaj 300 dpi. Ostalo slikovno grafično gradivo naj bo posredovano na mediju, ki ga je mogoče skenirati na ploskovnih skenerjih. **Nepodpisanih prispevkov in prispevkov, oddanih po roku za oddajo, v tekoči številki ne bomo objavili, razen v izjemnih primerih, ki so že vnaprej dogovorjeni z urednikom.**

MENGŠAN - JAVNO GLASILO OBČINE MENGEŠ

Odgovorni urednik: Urban Ropotar, e-pošta: urednistvo.mengsan@gmail.com, mengsan@menges.si

Uredniški svet: Peter Škrlep, Janja Verbančič, Smiljana Škofic, Andreja Polanec Kolenc, Andraž Rožman, Silva Dolinšek

Uredniški odbor: Tina Drolc, Nataša Vrhovnik Jerič, Branko Lipar, Barbara Ahačič Osterman, Luka Ropotar, Mojca Volkar

Naslovnica: Dan odprtih vrat v Domu počitka Mengeš, foto: Urban Ropotar

Lektorski popravki: IR image d.o.o., Medvedova ulica 25, 1241 Kamnik, tel. (1) 839 64 00, e-pošta: info@ir-image.si

Priprava za tisk: IR image d.o.o., Medvedova ulica 25, 1241 Kamnik, tel. (1) 839 64 00, e-pošta: info@ir-image.si

Tisk: Schwarz, d.o.o., Koprška 106d, Ljubljana, tel.: 01 423 88 00, faks: 01 422 88 95, e-pošta: info@schwarz.si

Distribucija: Primož Kržan, tel. (1) 723 72 96

Trženje in zahvale: Občina Mengeš, Irena Podboršek, tel. (1) 724 71 06, e-pošta: irena.podborsek@menges.si

Izdaja: Občinski svet Občine Mengeš, Slovenska cesta 30, 1234 Mengeš, (1) 724 71 06

**Rok za
oddajo prispevkov
za naslednjo številko
je četrtek, 5. november
2009, do 12. ure.**

UVODNIK

Spoštovane občanke in občani!

Jesen je čas, ko se narava obda z čudovito paletto barv, ki nas navdušujejo skoraj na vsakem koraku. Je tudi čas, ko ljudje hitimo pobirati sadove minulega dela. Za uspeh je bilo potrebno veliko volje in trdega dela, zato je zadovoljstvo ob uspehu na koncu toliko večje.

Tudi v občini se nam ob koncu leta zaključuje obdobje dvoletnega proračuna, ki je bil v okviru svojih zmožnosti ambiciozno naravnano. Brez težav seveda ni šlo, saj bi bilo potem vse skupaj preveč enostavno. Lahko pa z zadovoljstvom ugotovim, da smo večino investicij izpeljali, nekatere pa se zaključujejo prav v tem času. Temno senco na celotno zadevo mečejo le počasni odkupi zemljišč na trasi bodoče težke pričakovane obvoznice. Nestrinjanje lastnikov s ponujeno ceno, ki je nekajkrat večja od realne, zavlačuje celoten postopek, čeprav je bilo lastnikom jasno povedano, da sprememb ne bo. Ker gre po mojem za največjo pridobitev kraja, enostavno ne razumem in ne vidim dobronamernosti v teh dejanjih.

Na športnem in kulturnem področju, ki skrbita za naše telo in duha, lahko rečem – nič novega. Še vedno cel kup prireditev. Mihaelov sejem je postregel z bogatim glasbenim programom in zanimivimi stojnicami ter tako veliko prispeval k prepoznavnosti kraja v širši okolici. Nogometaši smo organizirali odmeven turnir mlajših selekcij, ki je v kraj privabil skoraj tisoč obiskovalcev, člani skakalnega kluba pa so z tekmo za Slovenski pokal slavnostno odprli novo plastično skakalnico. Za take dosežke je potrebno sodelovanje vseh članov, ki sledijo zastavljenemu cilju z delom, ki ga ni moč ovrednotiti. Vsem iskrena hvala.

Za lažje premagovanje vsakodnevnih nalog si vzemite čas za sprehod v naravi, saj nas narava verjetno ne bo v nedogled razvajala z lepim vremenom.

Lep pozdrav,

podžupan Aleš Janežič

REKONSTRUKCIJA TESTENOVE ULICE

Zaradi slabe voziščne konstrukcije, zamenjave dotrajanih in izgradnje manjkajočih komunalnih vodov je Občina Mengeš v letošnjem proračunu zagotovila 80.000 EUR za obnovo oz. rekonstrukcijo Testenove ulice, od križišča pa do glavne regionalne ceste – Slovenske ceste. Investicijo smo razdelili na dve fazi, faza I. – od križišča pa do konca strnjene naselja, v dolžini 100 m, faza II. pa do križišča pri regionalni cesti.

Z gradbenimi deli je izvajalec Lavaco d.o.o. pričel v sredini meseca septembra. Izvajalec je odstranil zgornji ustroj dotrajane asfaltne prevleke. Nove vodovodne cevi so zamenjale stare salonitne vodovodne cevi, prav tako se je postavil nov nadzemni hidrant. Položil se je plinovod, zamenjala in zgradila nova javna razsvetljava z novimi svetilkami. V preteklosti se je na tem področju zadrževala meteorna voda, zato smo na novo postavili tri požiralnike, ki bodo zadostovali za potrebno odvodnjavanje. Cestišče je dobilo novo asfaltno prevleko, ob robu pa sta hodnika za pešce.

Občinska uprava

OBNOVITVENA DELA NA DELU CESTIŠČA NA ZGORNJEM DOBENU

V mesecu september 2009 so se pričela obnovitvena dela na delu cestišča na zgornjem Dobenu. Občina Mengeš bo zaradi težav stanovalcev ob večjih nalivih izvedla celovito sanacijo cestišča, vgrajeno bo primerno meteorno odvodnjavanje, s postavitvijo kamnitega opornega zidu pa tudi razširitev cestišča. Tukaj moramo omeniti dobro sodelovanje stanovalcev oz. lastnikov zemljišča ob trasi izvedbe del. S podjetjem

Telekom d.d., Ljubljana, pa teče pogovori tudi o vgraditvi TK kanalizacije. Vrednost del je ocenjena na 60.000 evrov.

Občinska uprava

Uradne ure Občine Mengeš:

PONEDELJEK od 8.00 – 12.00 in od 13.00 – 15.00

PREDEK od 8.00 – 12.00 in od 13.00 – 17.00

PETEK od 8.00 – 13.00.

Županove ure za občanke in občane so vsako sredo od 14.00 do 16.00. Termin si rezervirajte v tajništvu pri ga. Marti Kuret na telefonu 01 723 70 81.

**Spoštovani občanke in občani,
čestitam vam ob dnevu reformacije.**

Franc Jerič, župan

IZGRADNJA KANALIZACIJE IN OBNOVA PREŠERNOVE CESTE

Obširna gradbena dela na izgradnji kanalizacije po Prešernovi cesti, Glavnem trgu in delu Šolske ulice, obnovi vodovodnega omrežja ter izgradnji plinovoda in kabelskih kanalizacij so praktično zaključena. Prešernova cesta bo že odprta, ko boste brali te vrstice. Potrebno bo urediti še okolico, to je predvsem dvorišča, brežino Pšate in podobno. Prav tako je potrebno izvesti del vodovoda po Staretovi ulici.

Obnovljena Prešernova cesta se pred sedanjim križiščem navezuje na obstoječe stanje. Granitni robniki so zato položeni do mesta, kjer se v idejnem projektu predvideva izgradnja krožišča.

Prešernova cesta pred dokončanjem

Dokončana Šolska ulica

Izgradnja kanalizacije in obnova komunalnih vodov v Topolah

V Topolah predvidevamo pričetek del v oktobru 2009. Občina pridobiva gradbeno dovoljenje.

Občinska uprava, Andrej Urbanc

NOVI PROSTORSKI AKTI OBČINE MENGEŠ

Državni zbor Republike Slovenije je na svoji 26. seji, 30. 3. 2007, sprejel Zakon o prostorskem načrtovanju (ZPNačrt). Zakon je pričel veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, to je 29. 4. 2007. Na tej podlagi je župan Občine Mengeš sprejel SKLEP št. 3500-1/2007-rš o začetku priprave občinskega prostorskega načrta (OPN) Občine Mengeš, ki je objavljen v (Uradni vestnik Občine Mengeš, št. 8/2007).

ZPNačrt uvaja nove prostorske akte na državni in občinski ravni. Na občinski ravni predvideva en sam obvezen prostorski akt – občinski prostorski načrt (OPN). Pripravljal in sprejemal se bo kot enovit dokument, ki bo celovito obravnaval prostorsko problematiko občine in bo hkrati strateški in izvedbeni prostorski akt ter podlaga za pripravo projektov za pridobitev gradbenega dovoljenja. OPN je prostorski akt, s katerim se ob upoštevanju usmeritev iz državnih prostorskih aktov, razvojnih potreb občine in varstvenih zahtev določijo cilji in izhodišča prostorskega razvoja občine načrtujejo prostorske ureditve lokalnega pomena ter določijo pogoji umeščanja objektov. Pri tem strateški del OPN določa: izhodišča in cilje ter zasnovo prostorskega razvoja občine, usmeritve za razvoj poselitve in usmeritve za razvoj v krajini, za celovito prenovu, za določitev namenske rabe zemljišč in prostorskih izvedbenih pogojev ter zasnovo gospodarske javne infrastrukture. Izvedbeni del OPN pa določa območja namenske rabe prostora, prostorske izvedbene pogoje kot jih določa 43. člen zakona (gre za pogoje glede namembnosti posegov v prostor, njihovo lego, velikost in oblikovanje, pogoje glede priključevanja objektov na gospodarsko javno infrastrukturo in grajeno javno dobro, varstvene pogoje, ipd.) in območja, za katera bo občina pripravila občinski podrobni prostorski načrt, v kolikor se bo tako odločila.

Priprava novih prostorskih aktov

Občina mora svoje nove temeljne prostorske akte – občinske prostorske načrte (OPN) sprejeti v 24 mesecih po uveljavitvi zakona in podzakonskega predpisa, s katerim bo minister za prostor podrobneje predpisal vsebino, obliko in način priprave tega občinskega prostorskega načrta. Zakonski rok za sprejem tega predpisa je 2 meseca po uveljavitvi ZPNačrt.

Veljavnost ter spremembe in dopolnitve občinskih prostorskih aktov

Do uveljavitve OPN bodo lahko ostali v veljavi vsi prostorski akti, ki jih je občina sprejela po predpisih, ki so veljali pred uveljavitvijo ZUreP-1, in jim je ta veljavnost podaljšal, in sicer: prostorske sestavine planskih aktov občin, ki so bile sprejete na podlagi

Zakona o urejanju prostora iz leta 1984, vsi prostorski izvedbeni akti, sprejeti na podlagi Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor iz leta 1984 (ZUNDPP), ter zazidalni načrti, sprejeti še na podlagi Zakona o urbanističnem planiranju iz leta 1967. Prostorske sestavine planskih aktov občin ter prostorski ureditveni pogoji (PUP) bodo prenehali veljati z uveljavitvijo OPN, prostorski izvedbeni načrti po ZUNDPP ter zazidalni načrti po Zakonu o urbanističnem planiranju pa bodo lahko veljali tudi po njegovi uveljavitvi, če bo občina ob sprejemu OPN sprejela odlok, s katerim bo ugotovila skladnost teh prostorskih aktov z OPN.

Glede na to, da je bila z novim zakonom predvidena racionalizacija priprave občinskih prostorskih aktov, in sicer združitev strateških vsebin, ki so sicer predmet SPRO in izvedbenega dela, v enovit občinski prostorski dokument – občinski prostorski načrt (OPN), je občina strokovno delo zasnovala tako, da bi bilo možno izvesti kar najhitrejši prehod iz faze strateškega načrtovanja v fazo načrtovanja, ki se nanaša na določanje namenske rabe prostora na ravni katastrskega načrta s sočasnimi oblikovanjem meril in pogojev za urbanistično načrtovanje na območjih posameznih enot urejanja prostora. Kljub zakonsko predvideni racionalizaciji pa se je sprejetje občinskega prostorskega načrta (OPN), ki bo nadomestil obstoječa dolgoročni in srednjeročni družbeni plan Občine Mengeš, časovno odmaknilo zaradi vedno bolj zapletenih postopkov sprejemanja aktov, nenehnega spreminjanja zakonodaje povezane s prostorskim načrtovanjem in nespoštovanjem vseh predpisanih rokov s strani državnih nosilcev urejanja prostora. Občina je kljub vsemu že pridobila pretežni del smernic nosilcev urejanja prostora, prav tako so bili izvedeni sestanki z Ministrstvom za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Zavodom za kulturno dediščino, Zavodom za varstvo narave in drugimi, vse v smislu dodatnih pojasnjevanj in s ciljem čim prejšnjega prejema smernic. Občina predvideva prvo obravnavo na občinskem svetu in posledično tudi javno razgrnitev osnutka OPN konec letošnjega leta.

Občinska uprava, Robert Špenko

MIHAELOV SEJEM PONOVRNO USPEL!

Slavnostno odprtje 17. Mihaelovega sejma je bilo v soboto, 26. septembra. V programu, ki ga je povezovala Urška Vahtar, je sodelovala tudi Mengeška godba. Slavnostni govornik – novinar, zbiratelj, umetnik in predvsem prijatelj Mengša – je bil Matjaž Brojan, ki je v svojem nagovoru izpostavil, da smo Mengšani lahko ponosni na svoj kraj, saj so bili naši nekdanji sokrajani pomembne osebnosti, tako v slovenskem kot svetovnem merilu, ter poudaril, da je Mihaelov sejem priložnost, da se Mengeš prikaže v dobri luči tudi drugim. Župan Franc Jerič je vsem obiskovalcem zaželel prijeten konec tedna ob medsebojnem druženju na sejmu, predsednik KD Mihaelov sejem Štefan Borin pa se je vsem sponzorjem zahvalil za pomoč in podporo ter uradno naznanil začetek sejmarjenja. Z dvigom sejemske zastave se je to tudi pričelo.

Na letošnjem Mihaelovem sejmu, ki je bil razdeljen na rokodelski – s stojnicami domače in umetne obrti – in prodajni del, so si obiskovalci lahko ogledali 87 stojnic. V soboto so v spremljevalnem programu Mihaelovega sejma nastopili tamburaški orkester KD Tihotožje iz Lokvice pri Metliki, harmonikarji Kluba Stopar, sledilo je tradicionalno vlečenje vrvi ter zabava z ansambloma Mladi Stoparji in Veseli Begunčani. V nedeljo zjutraj je bila darovana sveta maša za vse gasilce in farane, nato pa je sledil koncert

Slavnostni govornik Matjaž Brojan in častna občana

Dvig sejemske zastave

Harmonikarjev KD Mihaelov sejem ter ansambla Kosci. Prvič v Sloveniji so se v Mengšu srečale veteranske godbe in navdušile številne poslušalce.

Tekst: Nataša Vrhovnik Jerič
Foto: N. V. J. in U. R.

Sejmski utrip

Sejem je bil priložnost za prijetno druženje.

Zadnje čase občine zelo dobro sodelujemo. Župani smo se dogovorili, da se vidimo v Kamniku na narodnih nošah, v Domžalah na sejmarjenju, na sejmu v Komendi in seveda tudi na Mihaelovem sejmu. Mengeški sejem je tradicionalen, sem pridem vsako leto. Zdi se mi, da je ta sejem poleg narodnih noš organiziran najbolje. Morda bo potrebno kaj popraviti, ker je vsebina vsako leto podobna, a je prireditel vrhunski, zlasti letošnji nastop slovenskih veteranskih godb. Veseli me, da vidim tu tudi veliko okoličanov in da sejem presega lokalni namen. Občine sofinanciramo stojničarje, ki predstavljajo tradicijo, saj jo želimo mladim približati, zato menim da bo sejmarjenje ostalo.

TONI DRAGAR, župan Občine Domžale

Gasilsko društvo Mengeš na sejmu sodeluje že od začetka. Vsako leto skrbimo za postavitve in popravilo stojnic in miz. Sodeluje okoli trideset gasilcev, če pa Mihaelov sejem organizira še povorko, na področju varnosti sodeluje še sedemindvajset gasilcev. Z delom pričnemo v sredo ali četrtek, ko naložimo stojnice in mize, jih pripravimo in pripeljemo na prizorišče, v petek jih postavimo, v nedeljo zvečer in ponedeljek pa imamo veliko dela s pospravljanjem ter pranjem prireditvenega prostora.

TOMAŽ ŽARGI, poveljnik PGD Mengeš

Gasilci na sejmu sodelujemo že tradicionalno. Odkar je pod šotorom maša za gasilce, povabimo nanjo gasilska društva iz

GZ Mengeš, letos pa smo povabili tudi okoliška društva iz Regije Ljubljana III – iz občin Kamnik, Domžale, Litija, Vodice, Komenda in Trzin – in zbralo se je preko 120 gasilcev iz 20 gasilskih društev. Na sejmskih prireditvah je taka maša, ki je namenjena gasilcem, edinstven primer. Sicer mengeški gasilci na prireditvi sodelujejo kot redarji, v čim večjem številu pa ga obiščemo tudi zasebno.

JANEZ KONCILJA, poveljnik GZ Mengeš

Danes je bilo tu prvo uradno srečanje slovenskih veteranskih godb sploh. Mengeška veteranska godba je najstarejša, trenutno je v Sloveniji šest veteranskih godb, vendar vse še niso pripravljene na javni nastop, zato jih pričakujemo naslednje leto. To srečanje ni tekmovalnega značaja, saj je namen veteranskih godb predvsem druženje in skupno preživljanje prostega časa godbenikov, ki so dopolnili

petdeset let. Vesel sem velikega števila poslušalcev na prireditvi, kar je pravzaprav v Mengšu že tradicija in veteranski godbi iz Ljubljane in Maribora sta bili nad tolikšnim odzivom poslušalcev prijetno presenečeni.

LOJZE PIŠEK, vodja Veteranske sekcije Mengeške godbe

Sejem mi je všeč, vesela sem obiska, naša stojnica se letos predstavlja na drugačen način in smo uspešne predstavitve veseli. Obiskovalcem nudimo informacije v zvezi z dogajanjem v občini. Rada bi pohvalila članice našega društva, ki so bile na tem sejmu zelo pridne; zelo rada delam z ekipo ljudi, ki mi pomaga in stoji ob strani. Letos smo bili v Vratih na obisku pri TD Dovje-Mojstrana, kjer so nas zelo lepo sprejeli, zato smo jih povabili tudi v Mengeš, kjer se nam danes tudi predstavljajo. Tovrstne obiske načrtujemo tudi v prihodnje.

ZORKA POŽAR, predsednica TD Mengeš

RAZSTAVLJAVCI NA ROKODELSKEM DELU MIHAELOVEGA SEJMA

na stojnici. Zelo sem zadovoljna, ker sta rokodelski in prodajni del sejma ločena. Tudi finančni zalogaj – 30 evrov na stojnico za dva dni – ni prevelik.

KATARINA DUŠČAK

Sejem se mi zdi v redu. Naša stojnica predstavlja ohranjanje kulturne dediščine, kako se je včasih delalo slamnike, ki so jih pletli, nato pa so jih naprej šivali v tovarni Univerzale. Prihajamo iz Kulturnega društva Fran Maselj

Podlimbarski. Na takih sejmih sodelujemo pogosto, običajno nas nanje povabijo. Prodajamo izdelke iz kit, vsa sredstva pa ostanejo društvu, saj z njimi kupimo opremo in oblačila.

MARINKA PERVINŠEK

Sem upokojenec, delam pa globoke reliefe iz lesa – bora, oreha in hruške. Narišem relief, nato pa ga z noži izrežem. Izdelkov ne prodajam, ker si želim organizirati razstavo vsaj dvajsetih primerkov. V glavnem delam lovske živali in rože, lovcem bodo namenjeni tudi moji izdelki. Letos sem prvič v Mengšu, sicer pa precej sodelujem na sejmih, a toliko ljudi, kot jih je danes tu, v Mengšu, na predstavitev še nisem srečal.

PETER GUČEK

Predstavljam idrijsko čipko. To je stara idrijska obrt, izdelujem rože, živali, prtičke ... Prihajam iz Ljubljane, doma pa sem blizu Cerkna. Klekljanja sem se naučila kot otrok, učila me je mama, po tridesetih letih sem v pokoju za to spet našla čas. Izdelki

se prodajajo slabo, razlog je verjetno v ceni, žal pa te izdelke ljudje premalo poznajo. Delo je dolgotrajno. Obiskovalcev je danes veliko, kupcev pa žal manj, a mi je vseeno lepo, saj je to delo za mojo dušo. V Mengšu sem drugič in mi je všeč.

JOŽICA FLANDER

Predstavljam se z avtorsko keramiko. Delam iz kamene gline. Moja keramika je bolj umetniška, ni tako uporabna; največ delam vaze, skledice in kamenčke za želje. To je moj prvi sejem, svoje izdelke predstavljam na razstavah, sodelovala sem tudi na bienalih v Varaždinu in na Portugalskem. Obiskovalci so prišli šele popoldan, zato tudi prodaja ni taka, kot sem pričakovala.

VILMA KOBILŠEK

Rokodelske umetnine

»V DOMU SEM ZADOVOLJNA!«

S temi besedami nam je na letošnjem dnevu odprtih vrat Doma počitka Mengeš svojo sobo, v pritličju B-oddelka, razkazala ena od stanovalk. Obnovljeno pritličje je najnovejša pridobitev doma, kjer je svoje mesto med drugim dobil tudi sprostitveni studio. V njem se lahko stanovalci na udobnih sedežih ob pogledu na akvarij spočijejo, saj nežno oranžno pobarvane stene delujejo res pomirjujoče.

Tako kot v mengeškem domu za ostarele, so 1. oktobra svoja

vrata za zunanje obiskovalce odprli tudi v ostalih domovih po Sloveniji. Na ta način želijo prikazati, kakšno je življenje njihovih varovancev in kaj vse počnejo v domu. V mengeškem domu jih je velika večina, kar 80 odstotkov, delno ali v celoti nepokretnih in tako odvisnih od osebja. Prav zaradi tega, kot je v nagovoru povedala direktorica doma Irena Gričar, se zaposleni trudijo zagotavljati visok standard negovalnih storitev. Vendar se tudi pri njih pozna recesija, saj zavod za zdravstveno zavarovanje za

Razstava ročnih del

njihovo dejavnost namenja vse manj sredstev, čeprav materialni stroški ter stroški dela ostajajo na enaki ravni oz. se višajo. Prav zaradi tega pazijo na vsak evro, saj je, kot je poudarila, kvaliteta storitev in medicinskih pripomočkov vedno na prvem mestu. Za uverturo kulturnega dela programa je poskrbel mladi harmonikar Primož, za zaključek pa pevski zbor stanovalk. Po ogledu prenovljenih prostorov smo bili obiskovalci, med katerimi sta bila tudi župan Občine Mengeš Franc Jerič ter podžupanja Občine Domžale, Andreja Jarc Pogačnik, povabljeni še na razstavo ročnih del, na kateri

smo lahko občudovali različne izdelke, narejenih izpod prstov stanovalcev. V sosednji sobi pa so za nas pripravili pogostitev, kjer smo se lahko ob klepetu s stanovalci in zaposlenimi tudi okrepčali. Dan se je nato zaključil z nastopom otrok z OŠ Presej pri Radomljah. Mnogim nam je verjetno neprijetno ob misli življenja v domu za ostarele, a neupravičeno. Težko je namreč biti ob takšnem dnevu povsem ravnodušen, saj se na vsakem koraku čuti, kako vsi zaposleni skrbijo za svoje »varovance« in jim je delo z njimi res v veselje.

Tekst in foto:
Urban Ropotar

Nagovor direktorice
Irene Gričar

Prenovljeno pritličje
s prostorom za oddih

TO SO TRENUTKI, KO POZABIJO NA STAROST

Že vrsto let v Domu počitka Mengeš, v mesecu oktobru, zunanjim obiskovalcem odprejo svoja vrata. Pri tem jim pripravijo prijeten program ter paleto različnih izdelkov, ki jih seveda izdelajo sami. Obiskovalci se lahko tako na lastne oči prepričajo, da je življenje v domu tudi prijetno in pestro. Kako so bili z dnevom zadovoljni in kaj takšen dan pomeni za stanovalce, smo se naslednji dan pogovarjali z direktorico Ireno Gričar.

Takšne dneve odprtih vrat, kot je bil včeraj, pripravljate že vrsto let. Ali je dan po vašem mnenju uspel?

Dan je uspel, saj so se poleg svojcev udeležili dneva odprtih vrat tudi predstavniki občin, za katere izvajamo storitve, in predstavniki medijev. Prav tako je bila naša razstava, ki smo jo pripravili, izredno pozitivno ocenjena. V sklopu poteka dneva odprtih vrat so si naši

obiskovalci ogledali pritličje B-oddelka, ki je bilo v tem letu prenovljeno in nad čimer so bili prijetno presenečeni. Naj tu dodam, da župan Občine Mengeš javno pove, da Dom počitka Mengeš ni dom, ampak hotel, tako zelo mu je všeč. Navdušena je bila tudi podžupanja Občine Domžale. Mislim, da je to pravi trenutek, pravi čas, ko lahko vsi, ki sodelujejo in imajo vpliv

na poslovanje ter delovanje takšnega doma v kraju, le-tega obiščejo, ga vidijo ter se soočijo z realnostjo. Mi v Domu pa imamo po drugi strani možnost, da povemo svoje težave. Tako je npr. Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije za nazaj znižal ceno storitve zdravstvene oskrbe, kar za nas pomeni velik izpad prihodka. Zaradi tega sem seveda zaskrbljena, kako s toliko manj denarja v bodoče zagotavljali tako zelo visoke standarde zdravstva.

Kako pa vaši stanovalci sprejemajo takšen dan odprtih vrat?

Zelo so veseli. Vedno, kadar se karkoli dogaja v Domu, se to zaradi njih. Poglejte, večina

od naših stanovalcev, kot ste videli, so slabo- ali nepokretni. Zato se vse, kar se dogaja, se dogaja pred vhodom Doma, na terasi ali znotraj v avli. Vse to je zanje predstava in dogodek. Ni namreč slučaj, da smo frizerski salon naredili znotraj avle. Tudi to je neko dogajanje, ki jim je prijetno, ne samo koristno za zavod. Tu so še razstave, na katerih se stanovalci predstavijo s svojimi izdelki. Gospe so npr. nekaj »naštikale« ali »naštrikale«, njihove izdelke pa lahko obiskovalci tudi kupijo. Prav tako velja omeniti nastope. Ne samo ob otvoritvi, kjer je včeraj mlajši deček odigral na harmoniko in so naše stanovalke v zboru odpele, temveč tudi nastope

popoldan. V popoldanskem času so učenci OŠ Preserje pri Radomljah izvedli izjemen nastop – potica, spečena v naši kuhinji, in ob njej mladi, ki plešejo in pojejo. Skratka, to je tisto, kar naši stanovalci potrebujejo. To so tisti trenutki,

ko sami pozabijo na realnost, bolečine, starost.

Vsako leto svoja vrata odprete v mesecu oktobru. Ali je morebiti razlog k temu svetovni dan starejših, ki ga obeležujemo ravno prvega oktobra?

To je sestavni del tega programa. Vsak prvi oktober v letu, če se le da, drugače pa dan ali dva kasneje, je temu posvečena posebna pozornost. V vsej Sloveniji so vsi domovi odprli vrata na isti dan.

Naslednji mesec je v Trzinu

otvoritev novozgrajene enote Doma počitka Mengeš. So kapacitete že polne?

Poglejte, krepko nad 200 prijav je, 57 je prostih postelj. Mislim, da je s tem odgovor na to vprašanje znan.

Urban Ropotar

PODELITEV PRIZNANJ UDELEŽENCEM GASILSKE OLIMPIJADE 2009 TER KRVODAJALSKA AKCIJA

V Izobraževalnem centru za zaščito in reševanje na Igu se je 18. septembra zbrala gasilska olimpijska reprezentanca Slovenije. Zbrane sta nagovorila predsednik Gasilske zveze Slovenije Anton Koren ter ministrica za obrambo dr. Ljubica Jelušič.

Po krajšem kulturnem programu sta predsednik GZS in ministrica za obrambo podelila priznanja in odlikovanja, ki so jih prejeli vse tekmovalke in tekmovalci, njihova matična društva, gasilske zveze in občine, iz katerih prihajajo ekipe.

28. septembra pa je v prostorih KD Mengeš potekala krvodajalska akcija, že v zgodnjih jutranjih urah so se zbrali številni občani, ki so bili pripravljeni darovati kri. Med njimi so bili tudi naši zlati olimpijci, člani PGD Topole, ki so konec meseca julija nastopili na gasilski olimpijadi v Ostravi na Češkem, kjer so zasedli odlično peto mesto ter v svoji kategoriji osvojili zlato medaljo.

Tekst: Katarina Karlovšek, Foto: RTA

Janez Koncilja, predsednik GZ Mengeš, prejema odlikovanje.

Ekipo Topol, pripravljena na podelitev odlikovanj.

Člani PGD Topole so darovali kri.

POPRAVEK

V prejšnji številki Mengšana je v prispevku z naslovom »Topolski gasilci do zlata na Gasilski olimpijadi« na strani 7 prišlo do nenamerne napake, saj je zaradi tehničnih omejitev ven izpadel seznam donatorjev in sponzorjev, ki so gasilcem omogočili udeležbo na tekmovanju. Vsem prizadetim se za nastalo napako opravičujemo.

Urednik

DONATORJI IN SPONZORJI:

Občina Mengeš, Filc Mengeš, Lek – član skupine Sandoz, Tahting d.o.o., Gasilska zveza Mengeš, Harmonija Mengeš, Zavarovalnica Triglav, Zora Domžale, Toyota AC Lovše, Osnovna šola Mengeš, Salus d.d. Ljubljana, RP Design, HA-NI Tekstil Mengeš, C.S.S. Ljubljana, T-plast, Kosec Miha, s.p., Glaso Trzin, Tehmax Mengeš, Benton

Mengeš, Gašperlin vrtni center Moste, Feršped d.d., Trendi d.o.o. Mengeš, Grgič s.p., Dobnikar Majda s.p. Cerklje, Agropromet Cerklje, Findmont s.p. Smrtnik Janez, Tesarstvo Plevel Moste, Medja Boris s.p., PIGD Lek, Mrčun Jože, Vinter Sport Sl. Bistrica, KD Franc Jelovšek

Gasilci PGD Topole se vam najlepše zahvaljujemo!

MENGEŠ BOGATEJŠI ZA NOVO PRIDOBITEV POD GOBAVICO

Prvo nedeljo v oktobru so na Zalokah pod Gobavico spet doneli zvoki Mengeške godbe. To pot ob dogodku, pomembnem predvsem za Smučarsko skakalni klub Mengeš, kot za vse Mengšane.

Dograjena in v uporabo je bila svečano predana nova naprava, ki se je je prijelo ime Mala velikanka. Ta naziv si je zaslužila skakalnica s kritično točko pri 30 metrih, na kateri so možni poleti preko 36 metrov. To se je pokazalo že kar na prvi tekmi za Pokal Cockta, na kateri so nastopili dečki do 12 in 13 let. Svoj pogum so pokazali tudi prekaljeni veterani, ki so nas s svojim klasičnim slogom vrnili nekaj deset let v zgodovino. Kot na vseh velikih slavnostih, tudi pod mengeškim hribom ni manjkalo velikih besed, ki so obudile že doseženo ter

odražale željo po novih velikih uspehih. Precej je v svojem nagovoru povedal predsednik Matija Šarc, ki je obudil tudi nekaj utrinkov iz zgodovine smučarskih skokov v Mengšu. Veliko lepih misli je nanizal župan Franc Jerič, saj je kolektivu, ki se posveča predvsem mladim športnikom, zaželel novih in novih dosežkov. Tudi predstavnik Ministrstva za šolstvo in šport, Ignac Polajnar, ni skoparil z lepo zvenečimi besedami in dobrimi željami. Nekaj pa je povedal tudi mengeški župnik Janez Avsenik, preden je posvetil nov športni objekt.

Takole so skakali v devetdesetih letih prejšnjega stoletja.

Takole izrazit V slog pa na tekmah uporabljajo zdajšnji nadebudneži.

Nekaj simbolike ob slavnostnem rezanju traku je prispevala kar narava.

Slovesnost pa bi izzvenela v prazno, če na njej ne bi nastopili prav tisti, katerim je ta lep objekt tudi namenjen. To so seveda mladi smučarski skakalci iz Mengša in okoliških občin, ki se dokazujejo na tekmah po celi Sloveniji. Čeprav so bili današnji rezultati morda drugotnega pomena, naj omenim najboljše v vseh treh kategorijah. Med dvanajstletniki je bil najboljši Žiga Rekar iz Žirov, drugi je bil Bor Pavlovčič iz Rateč, tretji pa David Korošec, kot najboljši domačin. Pri trinajstletnikih je pobral zmago Jernej Silvester iz Žirovnice, drugo stopničko je ujel Nik Fabijan iz Kranja, tretje mesto pa si je priskakal Jakob Šilar, prav tako predstavnik kranjskega Triglava.

Najpogumnejši med veterani pa so bili: Primož Gostič iz Guncelj kot zmagovalec, Peter Slatnar in Milan Romšak iz Kranja pa sta osvojila drugo in tretje mesto. Upajmo, da bodo vse tri skakalnice v sklopu skakalnega centra na Zalokah res služile svojemu namenu in, da se bodo na njih kalili novi skakalni upi, ki bodo častno zastopali svoj klub, prav tako pa tudi Občino Mengeš, tako doma kot po svetu. Naj tale želja ne zveni neskomno: zakaj pa na teh objektih ne bi zrasel še kak svetovni ali olimpijski prvak. Če je pred leti v Oberstdorfu s strokovnim delom veliki met uspel Roku Benkoviču, zakaj se ne bi zgodovina ponovila. Upati ni greh!

Tekst in foto: Jože Trplan

IZJAVE OB ODPRTJU SKAKALNICE

Mislim, da ni potrebno prav veliko razlagati in še lepo vreme imamo. Škoda le, da ni malo več tekmovalcev, prav tako bi se ob takšnem dogodku lahko zbralo več ljudi. Tukaj bi morala v bistvu več storiti občina v smislu planiranja prireditev, saj vemo, da imate danes tudi nogometni turnir. Škoda, da se ob takšnih trenutkih ne zbere večje število lokalnih ljudi, ki so podporniki športa. Ampak situacija je, kakršna je, in upajmo, da se bo v prihodnje to dalo bolje zorganizirati.

VASJA BAJC, nekdanji skakalec in trener slovenske reprezentance v smučarskih skokih

To je seveda velika priložnost, da bomo imeli v Sloveniji tudi v prihodnje mlade dobre skakalce. Tu je pomemben Triglav Kranj in SKK Mengeš. To sta zagotovo stebra. V imenu ministrstva lahko rečem, da smo veseli, da je zagotovljena ta kontinuiteta dela. Glede na to, da se bo Planica uredila v sodoben smučarski center, rabimo zato dobre smučarske skoke. Te mora zagotavljati tudi Slovenija sama, saj ne bi bilo dobro, da bi bili v Planici uspešni le drugi. No, jaz sem prepričan, da bomo uspešni tudi Slovenci in to tukaj je zagotovo zagotovilo za to. Seveda, če bo delo z mladimi, v kar sicer ne dvomim, še vedno takšno, kot je bilo oziroma sedaj, ko imate novo skakalnico, še boljše.

IGNAC POLAJNAR, predstavnik Ministrstva za šolstvo in šport

Odprtje skakalnice za Mengeš je velika pridobitev, predvsem za razvoj skakalnega športa. Vsak tak dogodek lahko Mengšane razveseli, saj se lahko toliko in toliko mladih vključi v aktivno športno udejstvovanje. Jaz upam, da bomo kaj kmalu odprli športno dvorano, vsaj tako kaže. Da le ne bodo tisti črnogledi tega ovirali in bomo v kratkem času takšno slovesnost imeli tudi znotraj nje.

JOŽE MLAKAR, predsednik ŠD Partizan

Mislím, da je današnji dan zelo lepo uspel. Čestitam vsem delavcem pri SSK Mengeš, da so tako prizadevni kljub nesreči, ki se je zgodila pred leti, ter so vzpostavili stik s starši za vzgojo mladih nadebudnih skakalcev. Jaz sem prepričan, da bodo uspešni tudi v naprej in da bo še kakšen svetovni ali pa vsaj slovenski prvak, ki bo skakal v Planici, iz Mengša.

FRANC ZABRET, častni občan

Zgodovinski dan za Mengeš v smislu te pridobitve. Vsem tistim, ki se bodo tu srečevali, želim veliko razumevanja, prijateljstva, veselja – zdrav duh v zdravem telesu – vpliv božjega blagoslova pri vseh pristankih in pa klubu vse dobro vnaprej.

JANEZ AVSENIK, mengeški župnik

Tekst in foto: U. R.

KONČNI REZULTATI NOGOMETNEGA TURNIRJA

U-8: 1. mesto – NK Domžale, 2. mesto – NK Arne Tabor, 3. mesto – NK Tolmin, 4. mesto – ND Ilirija, 5. mesto – NK Ihan, 6. mesto – NK Mengo 28, 7. mesto – NK Vir, 8. mesto – NK Rudar Velenje, 9. mesto – NK Dolomiti, 10. mesto – NK Vrhnika; najboljši igralec: Tijan Pantelič (NK Domžale), najboljši vratar: Nikola Stevanovič (NK Arne Tabor)

U-10: 1. mesto – NK Krka, 2. mesto – NK Rudar Velenje, 3. mesto – NK Radomlje, 4. mesto – NK Triglav, 5. mesto – NK Mengo 28 B, 6. mesto – NK Domžale, 7. mesto – NK Mengo A, 8. mesto – NK Ihan, 9. mesto – NK Vir, 10. mesto – NK Dolomiti; najboljši igralec: Nace Koprivnik (NK Krka), najboljši vratar: Lenart Cerar (NK Radomlje)

Tudi brez polfinala so bili domači igralci dobre volje.

FESTIVAL NOGOMETA

Več stoglava množica nogometnih navdušencev, ki se je prvo nedeljo v oktobru zbrala v Športnem Parku Mengeš, je naključnemu sprehajalcu v prvem hipu vzbudila zanimanje in radovednost, a takoj zatem tudi nostalgichen spomin na zlate čase mengeškega nogometa, ko se je na prvenstvenih tekmah domačega članskega moštva zbral praktično ves Mengeš.

Tokrat (še) ni bila na sporedu tekma članskega moštva, ampak je pod okriljem NK Mengo 28 potekal 2. tradicionalni jesenski turnir najmlajših nogometnih nadebudnežev, starih od 8 do 10 let. 20 sodelujočih ekip, 250 sodelujočih in vsaj toliko navijačev je kljub hladnemu, meglenemu jutru že navsezgodaj pokazalo svoje znanje na igriščih kot tudi ob njem. Z glasnim navijanjem so prisilili sonce, da se je sicer pozno, a vseeno, prikazalo ter še dodatno pogrelo že tako razgrete in dobro razpoložene igralce ter navijače. V dopoldanskih tekmah po skupinah si je prostor v nadaljevanju zagotovilo 8 najboljših ekip. Žal med njimi ni bilo domačih nogometašev, ki pa so prikazali veliko mero borbenosti in znanja, a jim je za napredovanje zmanjkalo tudi kanček sreče, ki je nujen ob velikih uspehih. Ob premoru za kosilo so domači nogometaši selekcije U-12 odigrali prvenstveno tekmo z vrstniki iz Zagorja. Klub temu, da so veliko višje na lestvici in so veljali za nesporne favorite, je bilo breme igranja pred tako velikim občinstvom preveliko, tako da so gostje odšli iz »mengeškega pekla« z dvignjenimi glavami. Morda gre domačim igralcem v opravičilo dejstvo, da so se aktivno vključili v organizacijo in realizacijo turnirja, ki je bil namenjen mlajšim selekcijam, za kar jim gre velika pohvala in zahvala. Popoldanske polfinalne tekme in oba finalna dvoboja sta bila ob prelepi jesenski kulisi igrišča pod Gobavico prava demonstracija vsega lepega, kar nogomet lahko ponudi. Solze radosti in sreče na eni ter žalosti, razočaranja na drugi strani, glasno navijanje staršev, ki so vsak zase in po svoje »veliki« poznavalci in strokovnjaki nogometa, a na koncu zadovoljstvo na obrazih vseh udeležencev, ne glede na uvrstitev, je tisto, kar žene in bo gnalo nogometne zanesenjake domačega kluba, da bodo tudi spomladi organizirali turnir enakih, če ne že večjih dimenzij. Upamo, da se bo moralna podpora, ki sta jo s svojo prisotnostjo na turnirju pokazala župan Franc Jerič in podžupan Aleš Janežič v bližnji prihodnosti spremenila tudi v konkretno pomoč, saj sta se lahko na lastne oči prepričala, da bi se z malce dobre volje, dalo urediti vsaj zasilne tribune za gledalce, ki jih je bilo mnogo več, kot so kapacitete sedanjih lesenih in dotrajanih tribun.

Naj se za konec malce za šalo pa tudi zares zahvalimo z mislijo, povzeto po znanem slovenskem nogometnem virtuozu: »V imenu NK Mengo 28 se zahvaljujemo vsem mengeškim navijačem, še posebej tistim, ki ste navijali za Mengeš. Pričarali ste dan, ki ga ne bomo pozabili do konca svojih dni, morda pa tudi dlje.«

Boštjan Marinko, sekretar NK Mengo 28

Vsi sodelujoči so prejeli medalje, najboljši pa tudi pokale.

RAZSTAVA ZA SLADOKUSCE

Blaž Slapar je mladi umetnik, ki trenutno opravlja magistrski študij na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Na isti fakulteti je pred dvema letoma tudi diplomiral in za diplomsko delo z naslovom *Živali v podobah* in ilustraciji na Slovenskem po letu 1945 prejel nagrado za posebne umetniške dosežke. Tudi sicer je za svoja dela s področja slikarstva in vizualnih komunikacij prejel že kar nekaj nagrad – med drugim tudi srebrno priznanje na SOF-u za plakat *Napis nad mestom*. Blaž svoja dela občasno na »ogled postavi« – trenutno pa si njegova dela lahko ogledate na Razstavi slik, risb in vizualnih komunikacij v **Poletnem gledališču Studenec, v času od 24. oktobra do 2. novembra, vsak dan od 17. do 19. ure**. Na razstavo, ki je resnično vredna ogleda, je vstop prost.

M. V. Kočar

Fatalni – nagajeno diplomsko delo

KOSTANJ, VINO IN GLASBA

Temperature so se že spustile, hladne sapice objemajo težko pripeto listje na drevesne veje in sonce vedno bolj šibko sije na naša lička. Dnevi so že bistveno krajši in poletne rjuhe so že zamenjale tople zimske odeje. Ja, jesen je že stopila v naše kraje.

V Študentskem klubu Domžale pripravljamo lansko leto izredno obiskan dogodek, kjer se cedita kuhano vino in kostanj kot za stavo. Vse brezplačno in v neomejenih količinah. Da ne bo dolgočasno, bodo poskrbeli super pozitivni Bitch Boysi in njihovi vedno energični biti, vpleteni v znane in neznane melodije. Tudi prevoz domov bo organiziran. V petek, 23. oktobra, se torej obeta hud žur kar pred ŠK Domžale, nasproti železniške postaje. Zato si le vzemi čas! Za pokušino si pogledaj fotogalerijo tudi na spletni strani www.studentski-klub.si in če še nisi čisto odločen, ali prideš, te bodo znani obrazi, prijetna atmosfera in brezplačna pogostitev zagotovo prepričali, da prideš to leto tudi ti! No, če vseeno ne uspeš priti, si lahko prenos v živo pogledaš kar na www.slonet.tv.

Naj le omenim, da nas že v začetku novembra čaka že tradicionalno vsedomžalsko Brucovanje, kjer bodo tokrat nastopili Leeloojamais in 6pack Čukur. Poleg seveda vseh drugih aktivnosti, dejavnosti in teh in onih peripetij. Seveda poleg vsega poskrbimo tudi za kolesarske navdušence, pa tiste najbolj entuziastične smučarje in bordarje, za tiste, ki jim je blizu tudi kultura, in tiste, ki želite vedeti več. Kaj vse se dogaja okoli tebe, preberi na naši spletni strani! In ker se tako pridno včlanjujete v klub, sploh ni treba poudariti, da s tem, ko postanete član, ali svoje članstvo podaljšate, dobite še darilo, ki je to leto USB-ključek. Se vidimo torej na Kostanj, Vino in Glasba zabavi pred klubskimi prostori, kamor si vabljen tudi kateri koli drug dan, da z nami preživiš kakšen filmski večer, sprintaš kakšno pomembno listino ali le popiješ čajček.

Ana Strnad, ŠK Domžale

PROGRAMA EVROPA ZA DRŽAVLJANE IN MLADI V AKCIJI TER INFOSERVIS EURODESK

Movit na Mladina je v sodelovanju z NVO-stičiščem Srca Slovenije in Občino Ig kot tretjo izmed petih regijskih predstavitev po Sloveniji organiziral predstavitev programov EU – Evropa za državljane in Mladi v akciji, ki ponujata možnosti za sofinanciranje mednarodnih projektov, ter infoservisa za mlade Eurodesk, ki nudi brezplačne evropske informacije za mlade. Predstavitev je potekala 4. septembra 2009, od 10. do 15. ure v prostorih Centra Ig. Udeležba na dogodku je bila brezplačna.

Predstavitev je bila namenjena občinam in nevladnim organizacijam iz regije, javnim zavodom, kot so šole, mladinski centri, neformalnim skupinam mladih, pa tudi regionalnim razvojnim agencijam, zavodom za turizem in drugi zainteresirani javnosti. Predstavljena sta bila tudi projekta Občine Ig (program Evropa za državljane) ter projekt CUDV Draga (program Mladi v akciji), v delavnici Razvijanje projektnih idej pa so udeleženci spoznali različne načine priprave na mednarodne projekte.

Program Mladi v akciji je namenjen mladim, v starosti od 15 do 28 let (izjemoma 13–30). Omogoča finančno podporo projektom neformalnega učenja in mobilnosti mladih (npr. mladinskih izmenjav, Evropske prostovoljne službe, usposabljanja in povezovanje na področju mladinskega dela). Sodelujejo lahko različne organizacije na področju mladine in neformalne skupine mladih. Večina projektov zahteva vzpostavitev partnerstva med akterji iz dveh ali več držav.

Program Evropa za državljane za spodbujanje aktivnega državljanstva je namenjen izmenjavi mnenj in razpravi o skupni prihodnosti med evropskimi državljani, ki povečuje solidarnost

ter krepi občutek evropske identitete. Za sofinanciranje lahko kandidirajo na primer projekti pobratenja mest, mreže pobratenih mest, projekti državljanov, podporni ukrepi ter projekti, za katere dajo pobudo nevladne organizacije.

Klara Kržišnik

NIKAR NE POZABIMO STAREJŠIH!

V občinskem glasilu Mengšan smo do sedaj »obdelali« že kar nekaj svetovnih dni, vendar so vse teme večinoma zajemale otroke, mladostnike, starše. V tem mesecu pa smo se odločili rdečo nit nameniti starejšim – ali po domače rečeno – upokojemcem. 1. oktober je Generalna skupščina Združenih narodov razglasila za mednarodni dan starejših. Ta dan je namenjen promociji spoštovanja in skrbi za starejše, torej tistemu, kar bi pravzaprav morali početi vse leto, ne samo en dan v letu.

Dandanes v medijih skoraj ne mine dan, da se ne bi v najvišjih instancah naše male države prepirali in prerekali o dolžini delovne dobe ter o višini pokojninske premije. Vendar to ni bistvo odhoda v pokoj oz. začetek upokojitve. Ti dve besedi imata vsebinsko vsaka svoje sporočilo: upokožitev – odpisanost, pokoj – denar. V življenju vsakega človeka naj bi bil to trenutek veselja in pričakovanja, ko bo odmisli vsakodnevno službo in se končno lahko posvetil samemu sebi, ljudem okoli sebe in svojim neizpolnjenim željam. Vendar, kot nam kaže, se bomo upokojitve vse prej kot veselili. Namesto veselja se bodo začeli pojavljati strahovi. Kaj če se pojavi bolezen, nisem več družbeno koristen, čutim veliko čustveno in duhovno praznino, saj sem na zlata leta svojega življenja ostal sam.

MLADE GENERACIJE SE VSE PREMALO ZAVEDAMO, KAJ PRINAŠA STARANJE. Še zdaleč ne samo nabiranje izkušenj in potrebnih let delovne dobe, obujanje lepih spominov na zlate čase, ko so starejši bili polni življenjske energije in imeli priložnosti (ki so jih lahko tudi izkoriščali) na vseh področjih življenja, ampak velikokrat tudi nemoč, osamljenost in – kar je vse huje videti tudi v Sloveniji – materialno pomanjkanje.

Do osamljenosti pride žal velikokrat zelo hitro. Aktivna populacija, se pravi delavska populacija, danes ne skoraj ne pozna več delovnega časa. Dela se do takrat, ko je vse postorjeno. Vsakodnevno pehanje za zaslužkom, pa naj bo ta velik ali majhen, družinske obveznosti in skrb za otroke, odvzame veliko moči in energije, kar velikokrat pomeni, da ni časa niti za pogovor, kaj šele za redno druženje s svojimi starši ali vrstniki staršev. Neka starejša gospa, stara več kot 80 let, je v znani slovenski družinski reviji potožila, kako postaja vse bolj osamljena, čeprav živi v hiši, kjer sta tudi družini njene hčerke in njene vnukinje. O nasilju nad starostniki pa sploh ne bom izgubljala besed, saj se vse pogostejše pojavlja v črnih kronikah dnevnega časopisja. Vsi vemo, da ne gre samo za verbalno nasilje, ampak tudi za fizično, ki vse prevečkrat ostane skrito za zaprtimi vrati družinskih hiš.

Spoštovanje starejših se vse bolj niža in niža. Vsi bi se morali sami pri sebi zavedati, da lahko sodelujemo, čeprav smo si različni po mišljenju in starosti. Prav ta različnost bi nam morala prinašati dobro, ne pa, da nas ločuje in oddaljuje. Sprejemanje drugačnosti, sprejemanje starostnikov v okolje še vedno aktivnih ljudi, pa tudi otrok, ni samo izraz spoštovanja do starostnikov, ampak izraz spoštovanja nas samih.

Vendar vse ni tako črnogledno. Po svetu in seveda tudi pri nas obstajajo ljudje, organizacije in zavodi, ki se trudijo starostnikom izboljšati in približati tiste »zlate čase, ki so včasih bili«. Omenila bom nekaj tistih, ki delujejo v naši občini oz. v njeni okolici. Na prvem mestu so seveda domovi za starejše občane, ki so že desetletja nazaj izgubili naziv »hiralnica«. Tam je za starostnike zelo lepo poskrbljeno, ne samo z nego temveč tudi z različnimi aktivnostmi in dogodki. V Mengšu imamo enega boljših domov za starostnike v Sloveniji. Ob mednarodnem dnevu starejših so pripravili tudi dan odprtih vrat in se z varovanci predstavili ljudem v svoji okolici. Prav tako za pomoč starostnikom skrbijo centri za socialno delo za starejše, ki so v pomoč in podporo

predvsem starejšim, ki to potrebujejo zaradi svojih neugodnih socialnih razmer. Mengšu najbližji je Center za socialno delo v Domžalah.

Različne aktivnosti za starejše izvaja Karitas, ki deluje lokalno na nivoju župnij. Organizirajo družabna srečanja, izlete in romanja za starejše, invalide in bolne osebe ter obiskujejo osamljene na njihovih domovih. Tudi v Mengšu deluje župnijska Karitas. V zadnjih letih je zelo aktivna postala tudi Univerza za tretje življenjsko obdobje društva Lipa Domžale. Zelo so aktivne tudi skupine za samopomoč, ki delujejo v naši občini, in sicer v okviru domžalskega društva Jesenski cvet. Več o njih si lahko preberete v intervjuju.

Prav tako so v Knjižnici Domžale odprli točko vseživljenjskega učenja, ki je namenjena vsem, tudi starostnikom, ki so željni novih znanj. Vsako prvo in tretjo sredo v mesecu vam je na voljo mentorica, ki vam bo predstavila vseživljenjsko učenje, spletno učenje in gradiva, ki so primerna za samostojno učenje. V knjižnici Mengeš pa vsaj dvakrat letno potekajo računalniški tečaji za upokojece. Brezplačno so na voljo tudi vse storitve, ki jih ponuja knjižnica.

Naj zaključim z odstavkom iz knjige Praktični vodnik za upokojece (pravice, možnosti, priložnosti) avtorja Maksa Viktorja. Knjiga mi je tudi skozi celoten prispevek ponudila odprt in prijazen pogled na svet, s katerim se srečujejo upokojevalci. »Upokojevalska pot ponuja človeku življenje, ki je lahko povsem novo, če vanj ne prinese svojih starih razvad in predsodkov. Vsak od nas zasluži vse, kar pripada človeku – radost, žalost in boj, in vsak od nas premore vse potrebno za svoje nenavadno potovanje. Življenje – samozadostno, razumljivo in zaključeno.«

Tekst: Barbara Ahačič Osterman, Foto: U. R.

DESET OSNOVNIH PRAVIC STAROSTNIKOV PO LOTONU

1. Pravica, da je star človek obravnavan kot samostojna integrirana osebnost.
2. Pravica, da se do njega obnašamo tako, kot do vsakega odraslega člana družbe.
3. Pravica, da ima enake možnosti za življenje, kot ostali člani družbe.
4. Pravica, da samostojno odloča o nadaljnjem poteku lastnega življenja.
5. Pravica do prihodnosti
6. Pravica do razvedrila in prijateljev
7. Pravica do romantike
8. Pravica do pomoči in zanimanja zanj.
9. Pravica do profesionalne pomoči strokovnjakov, kadar je to potrebno.
10. Pravica, da je star.

Pravica slehernega posameznika seže samo tako daleč, dokler ne posega v pravico drugega. Zato se moramo v naši skupnosti nenehno zavedati tega, da kadar zahtevamo pravico zase, se moramo zavedati tudi svojih dolžnosti. Kajti enega brez drugega pač ni!

Intervju z Lidijo Krivec Fugger, Marto Kuret in Tatjano Štrubelj, voditeljicami skupin za samopomoč starejših

STAROSTNIKI SE MORAJO BORITI ZA SVOJE MESTO V DRUŽBI

Naj se znanost še tako trudi s takšnimi in drugačnimi izdelki pomlajevanja, naravi ne moremo ulti. Vse ljudi v življenju čaka starost, od nas pa je odvisno kakšna le-ta bo. Starejši imajo dandanes na voljo veliko različnih možnosti, s katerimi si lahko zapolnijo svoj vsakdan. Ena izmed teh so skupine za samopomoč. V Mengšu te delujejo v okviru Medgeneracijskega društva Jesenski cvet (MDJC). Poslanstvo programa, po katerem društvo deluje, je preprečevati socialno izključenost starejših ljudi in zmanjšati negativno podobo o starejših, ki prevladuje v javnosti. O tej temi smo se pogovarjali s koordinatorko skupin na območju Občine Mengeš, Lidijo Krivec Fugger, ter vodji ene izmed skupin Marto Kuret in Tatjano Štrubelj.

Ali bi za naše bralce in bralke na kratko predstavili društvo Jesenski cvet – s čim se ukvarja, kje deluje in kako je organizirano?

MDJC, katerega predsednica je gospa Vlasta Rozman, je prostovoljno samostojno humanitarno, nepridobitno združenje fizičnih oseb na področju samopomoči za starejše ljudi in socialnega varstva. Društvo, ki je bilo ustanovljeno leta 2000, danes šteje 23 skupin, v katere je vključenih približno 220 članov ter deluje v občinah Domžale, Moravče, Lukovica, Trzin, Mengeš in Kamnik. V skupine povabimo naključne posameznike, stare nad 65 let, predvsem tiste, ki si želijo druženja z drugimi ljudmi. Člani skupin se dobivajo enkrat tedensko na istem kraju in ob istem času. Skupine štejejo do 10 članov in jo praviloma sestavljajo predstavniki več generacij; voditelji so običajno iz vrst srednje generacije ali mlajši upokojenci. Temeljna dejavnost skupin je pogovor, vzporedne dejavnosti so petje, branje, izleti, organiziranje medgeneracijskih taborov, srečanja z gosti, pohodi in ustvarjalne delavnice. Osnovni cilj je torej povezati člane v prijateljsko skupino – nadomestno družino in na ta način zadovoljiti temeljno potrebo vsakega posameznika po medsebojnem človeškem odnosu;

starost se na ta način dodatno osmisli in doseže se medsebojno razumevanje generacij. Med učinke programa lahko štejemo reševanje problema osamljenosti, zmanjševanje socialnih stisk, razvijanje samopomoči, solidarnosti in medsebojne pomoči, utrjevanje in širjenje socialne mreže, ohranjanje psihofizične aktivnosti starejših, izboljševanje sprejemanja starosti in priprave na starost.

Kako pa je s financiranjem? Gre izključno za sredstva društva iz proračuna ali denar pridobivate tudi iz naslova članarin, sponzorskih sredstev ipd?

MDJC se vsako leto javi na razpise občin v okviru UE Domžale. Program sofinancira tudi Zveza društev za socialno gerontologijo Slovenije. Finančna sredstva pridobivamo tudi iz dohodnine, donacij ter sponzorskih sredstev. Člani skupin prispevajo določena sredstva tudi sami, na primer za izlete in tabore.

Društvo je preko različnih skupin v Občini Mengeš aktivno že 14 let. Mi lahko kot koordinatorka skupin za območje naše občine poveste, katere skupine so se vse oblikovale in koliko članov v njih sodeluje?

V Občini Mengeš trenutno deluje pet skupin starih ljudi za samopomoč. Zunanjo skupino Koraki, v katero je vključenih 10 občanov iz Občine Mengeš, vodita Marta in Tatjana. V okviru doma delujejo štiri skupine, ki jih vodita prostovoljki Marija in Majda in prihajata v dom iz zunanega okolja. Jaz in Zvonka, ki tudi vodiva skupini, sva v domu zaposleni. V skupine je vključenih približno 45 stanovalcev, od katerih je kar nekaj občanov Občine Mengeš.

Omenili ste »zunanje« ter lokalne skupine. Lahko kaj več poveste o tem?

Razlika med domskimi in lokalnimi skupinami je v tem, da domske skupine sestavljajo stanovalci doma, medtem ko se v zunanjih skupinah srečujejo starejši iz določenega okolja. Seveda pa cilji in nameni druženja v obeh vrstah skupin ostajajo isti.

Sami ste vodja ene izmed skupin, ki deluje v Domu počitka Mengeš, kjer ste tudi zaposleni kot socialna delavka. Kako ocenjujete delo vaše skupine, kaj vse počnete?

Naša temeljna dejavnost je pogovor. Člani skupine zelo radi pripovedujejo o starih časih in jih primerjajo s sedanjimi. Občasno se pogovorimo tudi o prebrani knjigi, reviji ali podrobno obdelamo dogodek, ki je bil pred kratkim predstavljen na TV. Stanovalci, ki zmorejo spremljati dnevne novice ali prebrati knjigo, na ta način obveščajo ostale in pogosto se razvije debata. Marsikakšen zanimiv članek preberemo tudi ob srečanju. Dobrodošle so šale; pogosto rešujemo vaje za ohranjanje spomina. Večinoma se zadržujemo v domu, saj se člani zaradi zdravstvenih težav nemorejo udeleževati različnih izletov. V letu 2007 pa sta dve stanovalki za teden dni odšli z nami na Medgeneracijski tabor v Radence, ki ga MDJC vsako leto organizira.

Katere so najpogostejše težave, problemi, s katerimi se soočajo starostniki v vaši skupini?

V dom prihajajo stanovalci iz različnih krajev Slovenije. Med seboj se ne poznajo in ker so prišli v novo okolje, s težavo navezujejo medsebojne stike. Stanovalci so s prihodom v drugo okolje često oropani temeljnih medčloveških odnosov, ki so jih vzpostavili v prvotnem okolju. Vzpostavljane nove socialne mreže je za starostnika težka preizkušnja in v skupini skušamo ta boleč prehod omiliti. V skupini se člani posvetijo drug drugemu, si prisluhnejo in sprejemamo tudi drugačnost. Za člana je pomembna vsaka beseda, ki jo nekdo pove, vsak dobrodušen nasmeh in vsak obisk.

Dodaten problem predstavljajo bolezni, ki posamezniku preprečujejo udeležbo na izletih. Praznik so npr. vsakoletni pikniki. Prav tako so zaželeno različne prireditve in dogodki, ki se odvijajo v domu in so zato vedno dobro obiskani.

Predvidevam, da takšne oblike medsebojnega druženja in pogovarjanja starostnikov blagodejno vplivajo na njihovo zdravje ter zvišujejo kvaliteto življenja. Kakšno je vaše mnenje?

Izkušnje kažejo, da stanovalci tovrstno obliko druženja sprejemajo in jo potrebujejo. Druženje v skupinah zvišuje njihovo kvaliteto življenja, kar posledično vpliva na njihovo zdravje. Naš cilj je ustanoviti čim večje število skupin. Potreba po čim večjem številu prostovoljcev, ki bi si vzeli čas za druženje z našimi starostniki, je zato zelo velika.

Vaša skupina je dokaz, da domovi za ostarele niso le »zadnji stadij« življenja, kjer človek le čaka na smrt, temveč ravno nasprotno. Je to ena od možnosti, s katero se spreminja status domov za ostarele? Je starejše zaradi tega kaj manj strah?

Danes se podoba o domovih v javnosti hitro spreminja, in to na bolje. Standardi bivanja v domovih so na visoki ravni in danes javnost ne govori več o »hiralnicah«, ampak o »hotelih«. Veliko so k večji informiranosti prispevala javna občila, pa tudi domovi sami; zlasti odmevni so dnevi odprtih vrat. Tudi družba kot celota odhoda v dom ne enači več s »čakanjem« za smrt. Prizadevamo si, da bi bilo bivanje v domu kvalitetno. Čim boljša oskrba in nega je temelj, ki pa ga skušamo nadgraditi s pestrostjo dogajanja v domu, s spodbujanjem stanovalcev k širjenju socialne mreže, spremljanju dogajanja v svetu in k angažiranju v različnih dejavnostih. Srečevanje v skupinah je samo eden od številnih dejavnikov, s katerimi želimo obogatiti bivanje v domu za ostarele. Danes se ljudje prav zaradi vseh teh pozitivnih sprememb lažje odločijo za odhod v dom. Opazen je tudi premik v razmišljanju ljudi, ko so še aktivni. Pripravljajo se na čas, ko ne bodo več sposobni samostojnega življenja in bodo potrebovali pomoč. Lahko si vnaprej izberejo dom, v katerem želijo bivati; se odločijo za varovano stanovanje ali si poiščejo druge alternativne možnosti za čim daljše bivanje v domačem okolju. In prav na tem segmentu bi morala družba več postoriti: ponuditi starostniku čim več alternativnih možnosti, od katerih bi izbral tisto, ki bi mu trenutno najbolj odgovarjala.

Ena od alternativ je torej tudi gradnja varovanih stanovanj. Kako vi gledate na to?

Varovana stanovanja so ena izmed zelo dobrih možnosti in dopadljiva za določeno populacijo. Pomembno je, da nudijo poleg standardnih storitev tudi dovolj drugih možnosti za aktivno preživljanje časa. Seveda pa varovano stanovanje ni rešitev za ljudi, ki želijo ostati v svojem okolju čim dlje, in takšnih ljudi je kar nekaj. Potrebno bi se bilo potruditi v tej smeri.

Menite, da je v naši občini dobro poskrbljeno za starejše? Ali jim okolje v katerem živijo ponuja dovolj?

Občani občine Mengeš imajo preko Doma počitka Mengeš možnost koristiti celodnevno obliko institucionalnega varstva, začasno varstvo, dnevno varstvo ter pomoč na domu. Občina Mengeš sledi in bo sledila trendom v Sloveniji ter bo v prihodnosti vsekakor še izboljšala že obstoječo ponudbo za boljše življenje starejših.

Mi lahko na podlagi vaših izkušenj, diskusij, debat v skupini poveste kakšen je položaj starejših v družbi? Imajo mesto kot si ga zaslužijo?

Čas, ko se je na starost gledalo kot na »zaslužen počitek« po dolgoletnem delu,

je minil. Današnji trendi gredo v smer, da je človek družbeno angažiran ne glede na starost; pravo oviro mu predstavlja samo bolezen, ki ga fizično ali umsko omejuje. Danes se morajo starostniki tako kot ostale družbene skupine boriti za svoje mesto v družbi; jasno izražati svoje zahteve in potrebe in ne ob sklicevanju na preteklo vloženo delo pričakovati, da bo družba sama od sebe uredila zadeve. Prav zato je potrebno, da se tudi domovi odpirajo ljudem vseh generacij, kjer se soočijo s svojo ne tako zelo oddaljeno prihodnostjo; prej ali slej bo vsak od nas postal starostnik. Prvi koraki na področju medgeneracijskega sožitja in povezovanja so že storjeni, vendar nas prav tu čaka še ogromno dela. V našem domu smo le to zaznali in se tako v smislu medgeneracijskega povezovanja uspešno povezali z Osnovno šolo Mengeš, gimnazijo Domžale ter Osnovno šolo Preserje pri Radomljah.

.....

Za začetek predstavimo vašo skupino.

Marta: Z delovanjem smo začeli oktobra leta 2000, kar pomeni, da bomo drugo leto praznovali 10. obletnico obstoja. Trenutno je v skupini 10 članov, saj sta dve članici zaradi bolezni šli v dom za ostarele. Sestajamo se enkrat tedensko, ob torkih, dve šolski uri. Prostor, ki nam ga je dala občina brezplačno, imamo v zdravstvenem domu, kjer je soba Rdečega križa.

Tatjana: Povprečna starost članov je 70 let. Praviloma naj bi bili člani upokojenci, stari vsaj 65 let, čeprav so lahko tudi mlajši. Morebiti bi na tem mestu tudi povabili občanke in občane, da se nam pridružijo. Dva člana bi z veseljem vzeli.

V čem se vaša skupina Koraki razlikuje od ostalih, ki delujejo v naši občini?

Marta: Razlikuje se predvsem v tem, da je

naša skupina mobilna in nismo le v prostoru, medtem ko, vsaj mislim tako, so ostale bolj kot ne vezane na prostor.

Tatjana: Iz tega naslova je finančni prispevek zveze različen. Skupine vezane na dom tako dobijo manj, kot pa skupine v lokalnem okolju, kot je naša. Drugače pa vsi delujemo po istih pravilih.

Kako potekajo vaša srečanja?

Tatjana: V skupini, kot rečeno, imamo določena pravila. Vse o čemer se pogovarjamo, ostane znotraj skupine. Pred vsakim začetkom srečanja se izbere tema pogovora, ki se prilagaja na letni čas ali aktualnost. Pri tem obe spodbujava člane, da sami povedo, o čem se želijo pogovarjati. Paziva le, da ne govorijo eden čez drugega. To je bil na začetku velik problem, vendar se je bilo potrebno navaditi. Čas za pogovor je enakomerno razporejen med vse enako, saj se s tem izognemo, da ne govori zgolj en ali dva, drugi pa poslušajo. Smisel je, da vsi govorijo.

O čem pa se vaši člani najraje pogovarjajo?

Marta: Mislim, da nimajo kakšne posebno priljubljene teme. Za praznike na primer kaj spečejo in prinesejo na srečanje ter se nato o tem pogovarjamo. V primeru, da kdo od občanov umre, se potem tema avtomatsko naveže na bolezen, smrt. Tudi o težjih temah kot je smrt, jim ni težko govoriti, saj vse ostane med nami. Na začetku sicer niso želeli govoriti o bolj »delikatnih« temah, vendar po tokih letih se že tako dobro med seboj poznamo, da ni nikomur težko povedati, če ga karkoli teži. Še toliko lažje, če se zaradi tega bolje počuti. Smo kot ena velika družina.

Tatjana: Mislim, da ni bistvena tema pogovora temveč, pogovor sam po sebi. Midve jih spodbujava, da se razgovorijo,

saj marsikdo od njih v domačem okolju nima nobenega poslušalca. To pa je tisto kar potrebujejo.

Kaj poleg pogovorov še počnete na srečanjih?

Marta: Najmanj enkrat letno gremo na izlet. Bili smo že marsikje. V lanskem letu smo bili na Pavličevem sedlu in Jezerskem, dve leti nazaj smo šli na primer obiskat nekdanjega člana v dom počitka v Zagorje. Najeli smo kombi ter iz obiska naredi malo daljši izlet. Prav tako smo vsako leto obiskali Arboretum.

Tatjana: Skupaj si gremo pogledati tudi kakšno prireditev. Zelo dobro sodelujemo s trzinsko skupino ter si med seboj izmenjujemo pozornost. Tako so nas letos povabili za pusta ter nam pripravi pogostitev. Imeli smo tudi maske, s čimer je bilo vzdušje še toliko bolj prijetno. Sedaj smo pa mi na vrsti.

Ne glede na vso tehnologijo smo ljudje vseeno socialna bitja – rabimo družbo, pogovor, pozornost ipd. Starejši še toliko bolj, zato je takšen načini druženja verjetno zelo koristen.

Tatjana: Zagotovo. Zato tudi vztrajajo. Eni so tukaj že od samega začetka, torej devet

let. Opazava, da ne gre samo za socialni stik na srečanjih, temveč so se nekateri člani med seboj tako navezali, da se družijo tudi izven srečanj. Na ta način se ta socialna mreža širi. Zanje je to malo drugače, gredo ven, med ljudi. S tem se razbija dnevna rutina. Poleg tega si krepijo svojo lastno samopodobo. Na primer, ko gremo na kosilo, se predvsem ženski del članov lepo uredijo. To jim veliko pomeni.

Marta: Ko sva ustanavljali skupino, je bilo na začetku zelo težko dobiti člane. Čeprav sva povedali, da ne gre za skupino politične ali verske narave, temveč izključno pogovorno, je bil odziv pri tistih, ki sva jih poznali, bolj medel. Starejši ljudje so namreč nezaupljivi. Ko pa so tisti, ki so se vendarle vključili svoje pozitivne izkušnje, povedali drugim, se je povpraševanje po takšnem načinu druženja povečalo.

Rekli ste, da jim to veliko pomeni.

Tatjana: Že drugo leto zapored se je ponovilo, da je od ene naše članice sestra, ki živi v Avstraliji, maja in junija obiskovala naša srečanja. To ji je veliko pomenilo, saj tam takšnih oblik druženja starejših nimajo. Sedaj se z njo dopisujemo in pravi, da je vsak terek v mislih z nami. Naš nekdanji

najstarejši član Ilija, ki je sedaj v domu, je večkrat rekel, da živi za te naše torke.

Skratka tudi na stara leta se da imeti aktivno življenje.

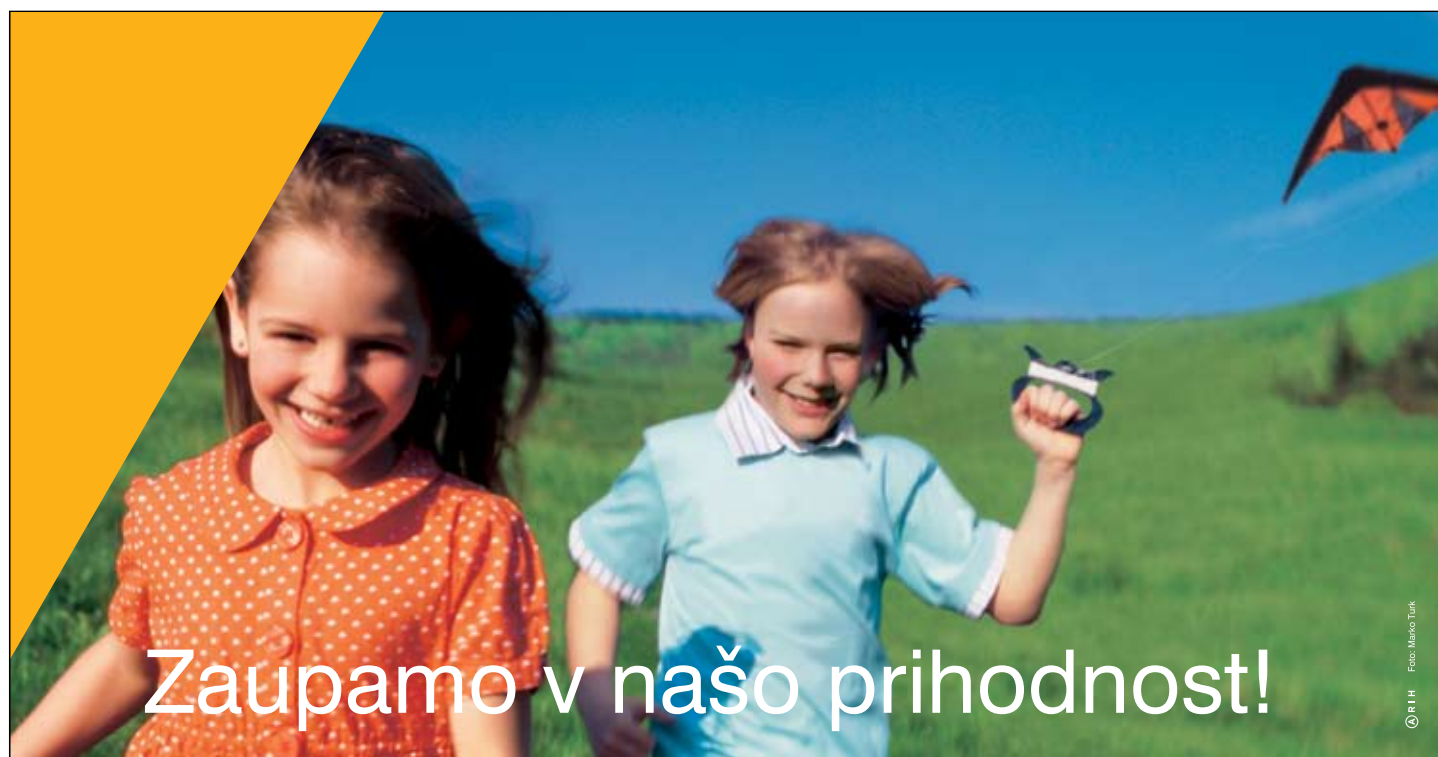
Tatjana: Seveda. Aktivnosti za starejše je v današnjem času na voljo ogromno. Skoraj ni mogoče najti dejavnosti, v katero se ne bi bilo možno vključiti. Obstaja tudi univerza za tretje življenjsko obdobje, ki ponuja neverjetne stvari. Vedeti pa je potrebno, da mora prvi korak človek narediti sam. Za starejše, ki se zasedijo doma in se počutijo osamljene, je prav prvi korak najtežji. Od tu naprej je potem veliko lažje.

Kaj bi lahko znotraj skupine še ponudili starejšim v naši občini?

Tatjana: Želela bi si, da bi ustanovili kakšno folklorno skupino starejših ali pevski zbor v okviru skupine. Vendar je to v današnjem času žal vezano na denar.

Marta: Mislim, da kaj dosti članom naše skupine ne moremo več ponuditi. Razen v primeru, da bi v občini nastala še kakšna nova skupina. To bi pomenilo, da bi nas bilo več in bi potem lahko ustanovili kakšno folklorno skupino starejših ali pevski zbor, tako kot je povedala Tatjana.

Urban Ropotar

Zaupamo v našo prihodnost!

Moč znanja, toplina čustev in globina vrednot nas ženejo že šest desetletij. Predani življenju, skrbni do okolja in odgovorni do družbe soustvarjamo zdrav danes in jutri. Inovativnost in ustvarjalnost sta stalnici na naši poti.

Zdravje in blaginja posameznika, družbe in planeta v celoti so vodilo za boljšo prihodnost. Zavedamo se, da lahko s svojim delovanjem prispevamo k uresničevanju vizije trajnostnega razvoja.

Ker smo del širše zgodbe, ki jo delimo z vami.

član skupine Sandoz

Lek farmacevtska družba d. d., Verovškova 57, 1526 Ljubljana, Slovenija • www.lek.si

POHODNIKI ŠD TOPOLE NA BEGUNJŠČICI (2060 m)

Zbor pohodnikov je bil v nedeljo, 6. septembra 2009, ob 8. uri, pred gasilskim domom v Topolah. Nabralo se nas je 13 zagnanih in z gasilskim kombijem in osebnim avtom smo se zapeljali do prelaza Ljubelj, na parkirišče pod smučiščem Zelenica.

Po preobnavljanju in oblačenju smo se podali levo, proti planini Preval. Gozdna pot se počasi vzpenja po pobočju Begunjščice. Levo lahko velik del poti opazujemo asfaltno cesto iz Tržiča proti Avstriji, po kateri smo se pripeljali. Na bolj izpostavljenih delih so žična varovala in klini, na tleh pa lesena bruna, ki preprečujejo spodjedanje in plazenje poti. Pri prehodu skozi Bornova tunela smo si pomagali s svetilkami, saj je bilo ponekod kar precej vode. Po uri in pol hoje smo prišli iz gozda in se ustavili pred domom na planini Preval. Tam smo malo zmanjšali težo nahrbtnikov in jo preložili v želodčke. Da ne bi hodili po isti poti, smo se napotili mimo križev s smerniki, na pot, imenovano Kalvarija. To je dveurni strm pristop direktno na naš zastavljeni cilj – dvatisočak Begunjščica. V spodnjem delu je cikcakasta pot skozi gozd. Ta se proti vrhu razredči in na koncu so samo še skale in zelenje ter malo ruševja. Na koncu zadnjega ni več, so pa zato tam v izobilju iztrebki živih, večinoma belih beee ... kosilnic. Prečimo še greben, s katerega vidimo plaz proti Zelenici, strmina in vrh 2060 m visoke, danes vetrovne Begunjščice, je pod našimi nogami. Med oblačenjem naprosimo prisotni par, da nam naredi skupinsko fotografijo. Zaradi pretiranega prepaha se odpravimo proti Roblekovem domu. Tam si privoščimo hrano in pijačo: nekaj iz domače zaloge, nekaj pa iz tistega, kar še ponuja ponudba doma. Po končanem boju z lakoto in žejo se odločimo, da se bomo vrnili po spodnji poti do planine Preval in nazaj na Ljubelj. Bila je sicer ideja, da bi šli čez Zelenico in naredili krog, pa smo se odločili, da bo tudi klobasa dobra. Okoli 19. ure zaključimo izlet, pregledamo, če imamo vsi vse ude, spakiramo nahrbtnike, čevlje in palice in se odpeljemo v domačo vas. Bil je lep nedeljski izlet, pa tudi časovno smo se dobro držali oznak. Utrujenost bomo celili čez teden, Miha pa bo celil svoj gleženj.

Miran Grilc, ŠD Topole

VESELE URICE V TOPOLAH

Športno društvo Topole je tudi letos za vse športa željne otroke pripravilo športne urice. Otroci in mentorji so se tako dobivali vsak torek in četrtek v avgustu, na športni ploščadi v Topolah, kjer so se lahko seznanjali z različnimi športnimi dejavnostmi.

Tako dečki kot deklice so se lahko med sabo pomerili v nogometu, košarki, odbojki, balinčkanju in balinanju ter spretnostni vožnji s kolesi. Posebno doživetje pa je bil tudi pohod na Mengeško kočo. Zadnji dan, v četrtek, 28. avgusta, pa so mentorji za otroke pripravili že tradicionalne Olimpijske igre pod plešo, s katerimi so športne urice tudi zaključili. Otroke so tako razvrstili v dve mešani skupini, ki sta se med seboj pomerili v različnih zabavnih igrah, med drugim tudi v štafetnem kotaljenju žogice med ovirami, metanju balinčkov v vedro, ciljanju kegljev, skakanju v vreči in podobno. Seveda pa so bili na koncu vsi otroci zmagovalci, zato so za nagrado dobili sladoled, s katerim so se z veseljem posladkali.

Miran Grilc, ŠD Topole

TRIM IZLET S KOLESI

V soboto, 19. septembra, je Kolesarsko društvo Mengeš organiziralo izlet s kolesi. Ob 10. uri smo se zbrali pred našo oglasno desko. Veseli smo bili, da se je izleta udeležil tudi častni Mengšan, gospod Franc Zabret.

Skupaj 15 članov se nas je v strnjeni koloni odpravilo na pot, ki nas je vodila od Mengša, preko Doba, Studenca, Lukovice, Rafoč do Zagorice, kjer nas je na kmečkem turizmu Pr' Soud čakalo okrepčilo. Kar prijalo nam je malo kramljati, saj je bilo sončno vreme več kot naročeno. Gospod Niko Urankar pa je poskrbel za čim bolj varne stranske poti – tako smo se izognili prometu in srečno prevozili 30-kilometrsko traso.

Saša J., KD Mengeš

POLETNA SEZONA LIKOVNEGA DRUŠTVA MENGEŠ

Poletje smo namenili individualnemu in delno skupnemu ustvarjanju.

Galerija na prostem »Zajtrk ob Ljubljani«, na Starem trgu v Ljubljani, je omogočila slikanje in razstavljanje kar tri poletne mesece: junija, julija in avgusta, celo enkrat v septembru. Letošnja udeležba Likovnega društva Mengeš je bila solidna, večkrat smo se odzvali povabilu organizatorja in predstavili svoja likovna dela in predvsem svoje društvo.

V septembru smo z Javnim skladom RS, Območna izpostava Domžale, organizirali **Medobčinsko srečanje likovnih skupin – Kolaž – Mengeš**. Slikarji iz Domžal, Krašnje, Radomelj, Kamnika in Mengša smo se zbrali v Osnovni šoli Mengeš. Predavanje akademskega slikarja Janeza Zalaznika na temo Kako je umetnost izgubila nedolžnost je bilo zanimivo in predvsem poučno. Kolaž – lepljenka je vrsta tehnike v slikarstvu, v okviru novih eksperimentalnih likovnih poskusov (dadaizem, kubizem in nadrealizem), ki se v današnjem času razvijajo v različne nove smeri (fotomontaža, dekolajž, instalacije in ostale kreativne smeri). Predavanje je obsegalo tri glavne tematske sklope: kaj je kolaž, zakaj je kolaž najpomembnejša likovna inovacija zadnjega stoletja in nalepi me.

V sklopu Mihaelovega sejma smo 26. septembra priredili **galerijo na prostem – Sprehod ob Pšati**. Tako smo se vključili v tradicionalno občinsko prireditev, ki se vzdržuje že vrsto let. Nekaj preteklih let smo se direktno vključili v prostor sejemskega dogajanja, vendar smo ugotovili, da je odziv članov društva slab in kvaliteta predstavitve ni primerna. S povabilom okoliškim društvom smo želeli privabiti čim več obiskovalcev, tako razstave kot Mihaelovega sejma. Žal je bil odziv v popolnosti ničen. Niti eno društvo se ni odzvalo in prav tako niti en posameznik iz ostalih društev. Nikoli si ne upamo povedati, da se večina likovnikov nerada vključuje v projekte, ki niso izključno umetniški. To je že v sami naravi umetnosti: za ustvarjanje potrebuje likovnik mir in koncentracijo, manj slučajnih obiskovalcev, ki jih umetnost ne zanima, in predvsem tistih, ki si za ogled eksponatov

Tako izgleda predstavitev slikarjev in njihovih del.

vzamejo čas in predvsem uživajo ob tem. Vsa likovna društva se borijo tudi za ohranjanje umetnosti in jim je komercializem tuj. Predvsem si želijo realno ocenitev svojega ustvarjanja. Zato za vsako razstavo plačajo strokovnega ocenjevalca, oziroma jih ocenjuje skupina kritikov iz akademskih vrst.

Zato smo tokrat preizkusili ta način vključevanja v občinsko dogajanje. Devet razstavljalcev našega društva je na drevoredu ob Pšati razstavilo 58 likovnih del. Obisk je bil precejšen, z ozirom na to, da ta prireditev ni bila ne vnaprej ne sproti oglaševana. Z ozirom na uspešno in kvalitetno razstavo si želimo, da bi se tovrstne razstave tudi v bodoče »prijele« in bi na nek način prispevale delež k prireditvi v kraju. Del članov društva je na isti dan razstavljal v **Grožnju, na razstavi Sladka Istra**. V Mesing baru smo postavili tudi novo malo razstavo **abstraktnih del Vlada Fejziča**, v Trdinovem hramu pa svoja dela **razstavlja Helena Testen**.

Tako smo uspešno dočakali jesen in novo sezono delovanja.

Barbara Rabič, LD Mengeš

17. MIHAELOV SEJEM

Konec septembra smo že **sedemnajstič organizirali sejmsko prireditev**. Kako velik projekt pri organizaciji je sejem, lahko potrdijo seveda le vpleteni v organizacijo. Kljub vsemu, pa kot organizatorji dobimo pohvale in tudi kritike. Posebno pa se veselimo novih stvarnih pobud za izboljšanje sejma.

Letošnja tema sejmarjenja je bila glasba, oziroma kot si mnogi predstavljamo Mengeš v sloganu S pesmijo v srcu! In glasba je bila vodilo vse tri dni prireditev. Upamo, da je vsak obiskovalec lahko izbral po svojem okusu. Mnogo je bilo vprašanj v povezavi s povorko, kateri smo se tokrat

odpovedali, predvsem iz razloga, ker je bila v maju ob 125-letnici Mengeške godbe že izvedena. Zato smo v tem terminu pripravili srečanje veteranskih godb in koncert Mengeške godbe. Upamo, po mnenju večine nam je uspelo s tem privabiti veliko število obiskovalcev. Člani Mihaelovega sejma smo zelo zadovoljni z obiskom na sejmišču, kot seveda pri nedeljski maši, ki jo je daroval mengeški župnik Janez Avsenik.

Posebna zahvala pa gre seveda našim podpornikom, sponzorjem, ki so podprli organizacijo sejma, posebno pa seveda Občini Mengeš. Povabilo velja tudi za naslednje leto, z upanjem, da boste izkoristili tudi našo

ponudbo za oglaševanje na stojnici še v večjem številu. Na koncu hvala vsakemu in vsem, ki ste prispevali s svojim sodelovanjem, pripravljenostjo za uspešnost sejma, ob tem pa ne smemo pozabiti vseh prebivalcev ob in na ulicah, kjer se je dogajal sejem. Hvala za vse! »Hvala« pa tudi tisti osebi, ki je pred dvema letoma v šotoru naredila razdejanje z gasilnim aparatom in

nam povzročila za več kot 5.000 evrov stroškov, ki smo jih morali plačati oškodovancem. Očitno je tudi to del sejma in je tako dejanje dopustno v naši družbi. Plačamo ga pa tako ali tako v tem primeru društvo in društva, ki s svojim volonterskim delom hočemo promovirati naš kraj – naš Mengeš!

V imenu IO KD Mihaelov sejem
Jože Vahtar

AIA – SE DOGAJA

Pa je tukaj oktober in po počitniškem odklopu se je življenje spet pričelo odvijati po ustaljenih tirnicah. Kot vlak se po njih premikamo, enkrat hitro in z odločnimi žvižgi, drugi pa se sliši le enakomerno premikanje koles. Podajte se z nami na potovanje, na katerem se boste prepustili temu ritmu, ki vam bo enkrat pognal kri po žilah, drugi pa se boste prepustili miru in spokojnosti.

7. oktobra AIA pričenja z ustvarjalnimi delavnicami za otroke. Delavnice bodo potekale vsako sredo, od 17.00 do 18.30, v prostorih OŠ Mengeš. Otroci bodo spoznavali različne ustvarjalne tehnike, izdelki pa bodo krasili njihove police. Prijave na elektronski naslov: drustvo.aia@gmail.com ali neposredno na delavnicah.

V septembru je AIA pričela s hip hop plesnimi vajami za otroke in mlade. Vaje potekajo, pod vodstvom Sanje Tomšič, v mali dvorani ŠD Partizan Mengeš, vsak torek, od 17.00 do 17.45, in vsak četrtek, od 18.00 do 18.45. Pridruži se tudi ti! Prijave in informacije na elektronski naslov: drustvo.aia@gmail.com ali neposredno na vajah.

AIA vabi najstnike na glasbeno prireditev Žur na ful na noč čarovnic, ki bo 31. oktobra, od 19.00 do 1.00, v ŠD Partizan Mengeš. Na prireditvi brez alkohola se bodo predstavili DJ Alayos in DJ K(e)je(M), bend Nubira in bend blind4destiny, ki prihaja k nam iz sončnega Prekmurja. Ti pa se boš poveselel ob hitrih ritmihi, pri tem pa ne pozabi na čarovniško opravo.

Ujemimo lepe trenutke!

Blanka Tomšič

Počitek s Škrlatico v ozadju

GORNIŠKO DRUŽENJE NA POTI IN VRHU ŠKRLATICE

Vsako leto 1. avgusta se gorniki, še posebej »sotrudniki« ponovne postavitve križa, zberejo na spominski slovesnosti, ki jo s prečudovitimi besedami in molitvami blagoslovlja »duhovni mož«, triglavski župnik France Urbanija, ki je poznan tudi kot »Boglonej k'smo pr'jatli«.

V čudovitem vremenu – značilnosti letošnjega poletja v visokogorju smo uživali v naporih in svežini sapic ter hladu presenetljivo veliko snega, na mestih, kjer ga najbolj izkušeni gorniki skoraj ne pomnijo. Iz mengeške občine smo bili tokrat (samo) trije. Še to: triglavski župnik ostaja France Urbanija, le župnijo v Dovjem in del triglavskih duhovnih dejanj prevzema naš znanec, župnik v Mengšu, Franci Juvan. Na druženje 1. avgusta 2010!

Tomaž Štebe

Nagovor Urbanije in šopek

RETOS
www. RETOS.si

dne 19. 10., 2. 11., 16. 11. 2009

ob 19.00 uri

pričnemo BREZPLAČNI tečaj CPP

VABLJENI!!!!

tel.: 01 / 729 10 26
fax: 01 / 729 10 27
gsm: 040 / 77 80 00
e-mail: retos.avtosola@gmail.com
<http://www.retos.si>

TABORNIŠKE NOVICE

Šolsko leto se je ponovno začelo in taborniki smo ponovno začeli z vodovimi sestanki ter akcijami.

V petek, 11. septembra, smo organizirali prvi vpis in predstavitev tabornikov pred OŠ Mengeš. Na njem smo se taborniki predstavili skozi tri kontrolne točke. Prva točka je bila prva pomoč, druga vozil in tretja razne taborniške igre. Udeleženci so si lahko ogledali tudi šotor iz šotork in če so želeli, so ga lahko tudi ponovno postavili. Z akcijo smo pridobili nove člane in nazaj povabili tudi starejše, zato bomo akcijo ponovili tudi naslednje leto. Zaradi slabe napovedi je 18. septembra odpadel propagandni tabor. Zato smo se odločili, da ga bomo združili z nočjo čarovnic in tako prespali v taborniški hišici (za več informacij spremljajte našo internetno stran www.rup.si). Naslednji je bil na vrsti Mihaelov sejem, na katerem smo taborniki tradicionalno pomagali pri organizaciji vleke vrvi, pri kateri smo seveda tudi sodelovali. Kljub težkim nasprotnikom nam je uspelo v konkurenci štirih ekip doseči tretje mesto. Nato je bil 28. septembra organiziran prvi skupni sestanek, na katerem so se vodniki s svojimi vodi dogovorili za skupne tedenske sestanke in druženja: 1.–3. razred OŠ ima sestanke ob petkih, ob 17. uri, 4. razred – ob petkih, ob 16.30, 6. razred – ob petkih, ob 18. uri, 7. in 8. razred – ob ponedeljkih ob 17. uri, 9. razred in 1. letnik SŠ – ob petkih, ob 19. uri. Prav tako se lahko še vedno prijavite k tabornikom, pokličite na tel.: 051/668-671 (Domen) ali 040/350-421 (Rok).

Ta mesec smo taborniki ponovno začeli z vodovimi sestanki, na katere vabimo vse, ki jih taborništvo zanima. Prav tako pa se pripravljamo na noč čarovnic in obenem propagandni tabor, ki bosta 31. oktobra v LGM-ju. Za več informacij in drugih novic obiščite spletno stran: www.rup.si. Z naravo k boljšemu človeku!

Propagandist Domen

KAJ O PROMETU V MENGŠU MENIJO UČENCI 5. B RAZREDA OŠ MENGEŠ

Hana: Včeraj sem zopet prišla iz šole domov deset minut kasneje kot običajno. Povedala vam bom, zakaj. Na poti domov moram prečkati dva prehoda za pešce. En prehod ima semafor, drugi pa ne. Čez prehod s semaforjem sem varno prišla, ko pa sem prišla na prehod brez semaforja, sem čakala in čakala. Dolga kolona vozil in nihče od voznikov ni ustavil, da bi lahko prečkala cesto. Tako sem morala čakati, da je bila cesta prazna.

Jan: V Mengšu je veliko prometa, ki je nevaren za nas otroke. Pred enim letom se mi je skoraj zgodila nesreča. Na prehodu za pešce sem pogledal levo in desno. Ker ni bilo avtomobilov, sem šel čez prehod. Takrat pa je pridivil avto naravnost proti prehodu. Stekel sem na drugo stran ceste na pločnik. Od takrat vedno prečkam cesto, kjer je na prehodu za pešce semafor.

Lan: Promet v Mengšu je prevelik. Kako dobro je bilo, ko je bila Detelova ulica zaprta. Lahko sem se brez skrbi igral in vozil s kolesom. Potem je bila zaradi del zaprta Slovenska cesta in ves promet je šel po Zavrtih. Moral sem paziti, da me kdo ne povozi, toliko je bilo avtomobilov in vsi so hiteli. Takrat si vozil iz Ljubljane v Mengeš dve uri. Sedaj promet poteka dvosmerno, a še vedno ga je zelo veliko. Veliko je tudi nesreč. Ko bo zgrajena obvoznica, bo v Mengšu manj prometa, a vseeno bo še treba paziti, čez kateri prehod boš prečkal cesto. Najbolj varni so prehodi s semaforjem.

Kaja: Pri trgovskem centru Tuš velikokrat pride do nesreče. Opisala vam bom eno, ki sem jo videla. En avto je od Tuša zapeljal čez zeleno, drugi pa proti Ljubljani čez rdečo luč na semaforju. Treščila sta skupaj. Kot bi mignil so prihiteli policisti in reševalci, ki so voznika odpeljali v bolnišnico. Avtomobila sta bila uničena. Pri tem semaforju vozniki prehitro vozijo in kar čez rdečo. Tudi otroci, ki prečkamo cesto na prehodu za pešce, moramo biti zelo previdni.

Eva: Bilo je popoldne, ko smo z avtobusom prišli iz šole v naravi. Vsi starši so že čakali na parkirišču, le mojih in sošolkinin še ni bilo. Skupaj sva sedli na rob pločnika in čakali. Poklicala sem očija, kje je. Rekel je, da je v Mengšu v koloni in da takoj pride.

Čez približno deset minut je prišel sošolkin oči in jo odpeljal. Ostala sem sama z učiteljico. Še enkrat sem poklicala očita. Rekel je, da je že pri banki. Nasmejala sem se, vesela, da kmalu pride. Vendar iz tega ni bilo nič. Minilo je pol ure, ko je na parkirišče pripeljal avto in v njem moj oči. Čeprav je šel pravočasno iz službe, sem ga skoraj eno uro čakala. To pa zato, ker je čez Mengeš toliko prometa.

Ana: Promet v Mengšu je grozen. Živim na koncu Mengša proti Kamniku. Zjutraj, ko grem v šolo, vidim kolono avtomobilov čisto do Kamnika. Ko grem v šolo, moram vstati prej, da pravočasno pridem. Danes zjutraj sem čakala na prehodu za pešce, kjer ni semaforja. Noben voznik me ni spustil čez. Včasih mami pravi, da vsi gledajo samo nase. In to je res. Končno sem prišla čez cesto, pa še to sem se morala »vriniti«. Včasih se vozniki peljejo po naši ulici, da bi prehiteli kolono. Otroci moramo zelo paziti, ko gremo iz dvorišča na ulico. Rada bi, da bi bila obvoznica hitro narejena in da bi bilo manj prometa.

Matej: Živim na Zavrtih in ko je bila Slovenska cesta zaprta, so vsi vozili po Zavrtih. V nedeljo sem med kosilom štel velike tovornjake in naštel sem jih deset. Promet je bil tako gost, da si komaj prišel čez cesto in zato je bila pot v šolo zelo nevarna. Oče in mama sta se jezila, koliko časa porabita za vožnjo z avtomobilom. Rad bi, da bi naredili obvoznico in bi večina avtomobilov peljala po njej in ne več čez Mengeš.

Anže: No, v Mengšu je res veliko prometa. To bi se dalo spremeniti, če bi bil obvoz. Mene je skoraj povozil avto, ko sem šel iz šole domov. Priletel je izza ovinka in bil sem le nekaj centimetrov stran. Na srečo sem se rešil. Vsi preveč divjajo, tudi motoristi. Lahko bi bilo tudi več ležečih policistov ali semaforjev. Najbolje pa bi bilo, če bi bilo manj prometa. Če ne ukrepamo zdaj, bo prepozno.

Nejc: Ko grem iz šole, se mi velikokrat zgodi, da moram dolgo čakati na prehodu za pešce. Na mojem prehodu ni semaforja. Veliko voznikov ne ustavi pred prehodom, da bi šli lahko na drugo stran. Predlagam, da skupaj z županom Francem Jeričem naredimo obvoznico. Tako bi se po Mengšu vozili le domačini, ostali pa po obvoznici. Sedaj so do Mengša kolone

vse od Trzina. Lahko bi naredili tudi več semaforjev na prehodih za pešce.

Žan: S prijateljem Andražem sva videla nesrečo na križišču proti Kamniku. Zaleteli so se trije avtomobili. Najbrž so vsi prehitro vozili. Na srečo ni bil nihče huje poškodovan, le avtomobili so bili zbiti. Prišli so tudi policisti in vse uredili. V Mengšu je kar veliko nesreč, saj je veliko prometa.

Melisa: Prejšnje šolsko leto sva s prijateljico Evo po šoli odšli domov. Hodili sva po pločniku. Ko sva prišli do semaforja, sem pritisnila gumb, da se je prižgala zelena luč za pešce. Naredili sva dva koraka, ko je prihitel tovornjak in komaj ustavil, le dva metra od naju. Zelo sva se ustrašili in stekli čez prehod.

Matevž: V Mengšu je veliko prometa, saj je to glavna pot do letališča na Brniku. Vsi Mengšani se pritožujejo, da čez Mengeš vozijo po štirideset minut in da sploh ne moreš prečkati ceste, če ni semaforja. Ko bo enkrat obvoznica, bo manj prometa in manj nesreč. Za obvoznico je potrebno veliko denarja, a upam, da bo čim prej.

Taja: Živim na Dobenu, ki spada pod Občino Mengeš. Tu je zrak čist. V Mengšu pa je zelo slab zrak in ko se s prijateljicami sprehajam po kraju, težko diham. Če bi naredili obvoznico, bi bil zrak bolj čist, manj prometnih nesreč in manj gneče na cesti. Vem za nesrečo, ko je učenca do smrti povozil tovornjak. Mogoče je bil voznik tovornjaka živčen, ker so bili zastoji na cesti. Ko se je prižgala zelena luč na semaforju, je pritisnil na plin in ni pomislil na nas, šolarje, ki se vsak dan vračamo iz šole domov.

Maša: Ko sem šla v glasbeno šolo, bi me pri prečkanju ceste skoraj povozil avto. Bila sem čisto obupana, na smrt prestrašena in

Prometni kaos v Mengšu

hitro sem stekla na drugo stran. V Mengšu je veliko prometa. Ko se moja mami vozi iz službe domov, porabi eno uro, da pride iz Ljubljane v Domžale. Več bi se morali voziti s kolesi in hoditi peš, da bi bilo manj prometa in manj nesreč.

Kristian: V Mengšu je preveč gost promet. Ko gredo ljudje iz službe, otroci skoraj ne pridemo čez cesto, če ni semaforja. Če bi bil obvoz, bi se večina avtomobilov peljala po obvozu in bi bilo v Mengšu manj prometa, le domačini. Otroci bi bili bolj varni na cesti. Bilo bi tudi manj nesreč.

Marko: Mengeški promet je gost in nevaren. Ni čudno, saj je Mengeš prehod na Letališče Jožeta Pučnika. Ko sem nekega jutra odhajal v šolo skupaj s prijateljema Matejem in Tadejem, smo prečkali cesto na prehodu za pešce. Onadva sta bila že na prehodu, jaz pa sem se nekaj zamislil. Zaslišal sem, kako me kličeta, pogledal levo in desno in nadaljeval pot po prehodu. Takrat sem zaslišal cviljenje gum in na vso moč stekel na drugo stran ceste. Avto je močno zaviral, a me na srečo ni zadel, saj

sem tekkel kot še nikoli. Potrožil je za menojo. Bilo me je strah in ta izkušnja mi bo za vedno ostala v enem od mojih možganskih predalov. Menim, da je promet čez Mengeš grozen in da se mora zmanjšati.

Tina: Ta dogodek se mi je pripetil v maju. Šla sem iz šole. Na prehodu se je na semaforju prižgala zelena luč. Bila sem že na zebri, ko je s parkirnega prostora pri občini Mengeš pridirjal srebrni avto. Hitro sem stekla na drugo stran, saj bi me drugače povozil. Doma sem o tem povedala babici. Rekla mi je, da moram biti previdna, čeprav na semaforju gori zelena luč. Pogledati moram levo in desno, preden prečkam cesto. Zvečer, pred spanjem, smo se z družino pogovorili, kako previdna moram biti na cesti.

Promet čez Mengeš je, to vemo vsi, z eno besedo – grozen. Prav tako vemo, da je obvoznica kraju nujno potrebna in edina rešitev, da se promet zmanjša na normalno frekvenco. In kdaj se bo začela delati ta tako težko pričakovana obvoznica?

Nada Javh, učiteljica 5. b razreda

VESELIMO SE NOVE SKUPINE

V Vrtcu Mengeš smo v mesecu septembru dobili nov oddelek za varstvo naših najmlajših varovancev. Ob tej priložnosti bi se zahvalila županu Francu Jeriču, občinski upravi, izvajalcem in zaposlenim za vložen trud pri nastajanju novega prostora.

Otroci in strokovni delavki skupine se v njem dobro počutijo, kar dokazuje tudi spodnja fotografija. V sodelovanju z Občino Mengeš in vrtcem potekajo pogovori za pridobitev novih prostorov v Harmoniji, sicer pa občina načrtuje tudi prizidek k enoti Gobica. Veselimo se dobrih rešitev!

Mojca Novinec Babič, ravnateljica

FRANC BERGANT: Z VSEM SEM ZADOVOLJEN

Franc Bergant je zanimiv sogovornik. Ko govori o različnih področjih svojega delovanja, se izraža preprosto, jasno, jedrnato. Daje vtis, da mu je vse, kar počne, ljubo. Vendar pa ne more skriti: gasilstvo mu je najbližje, prepričljivo na prvem mestu, največja ljubezen torej. Če ne štejemo družine, seveda. Poleg gasilstva in družine pa je beseda tekla še o službi in kmetovanju. Pa o Topolah in dogajanju v vasi, Topolcih in Topolkah.

Franc Bergant je trdno zasidran v topolsko dogajanje. Kmalu bo trideset let, odkar je Topolec, sicer pa je doma iz bližnjega Šinkovega Turna. Otroštvo in mladost je preživel doma na kmetiji. »Vedno je bilo dovolj dela, zato smo morali otroci pomagati staršem že od malega. Čeprav smo bili vedno zaposleni, imam na otroštvo vseeno lepe spomine. Še posebej je bilo lepo zaradi raznih otroških iger, za katere je vseeno ostalo dovolj časa. Ob nedeljah je bilo najlepše.« V osnovno šolo je hodil v Vodice, za strojnega ključavničarja pa se je izučil v Domžalah. Da se je doma naučil kmečkih opravil, mu je prišlo kar prav, ko se je priženil na kmečko domačijo k Anžetovim v Topole. Mladi gospodar je z veseljem in zagnanostjo poprijel za delo, kar sicer ni bilo povsem enostavno. Tačas je bil že v službi, pa pri gasilcih in tudi za družino je bilo treba najti čas. »Anžetova kmetija je ena najstarejših v Topolah.

Na to smo ponosni. Pridelamo si hrano za domače potrebe, pa še za prodajo. Ukvarjamo se z živinorejo in tudi za živali zraste krma na domači zemlji. Danes mnogi ne obdelujejo zemlje, češ da se ne splača. Jaz ne mislim tako. Splača se, le delati je treba. Ali se bolj splača poležavati na kavču? Zemlja ti zanesljivo poplača ves trud, če jo obdelaš in spoštuješ. Pa še najboljša je doma pridelana hrana.« Na vprašanje, ali bo tudi naslednja generacija spoštovala tradicijo kmetovanja, na kratko reče: »Rad bi videl, da bi jo.«

Franc je že trideset let kot vzdrževalec zaposlen v Leku, tudi obvezno prakso v času šolanja je opravljal tu. Rad hodi v službo: všeč mu je, ker je delovni čas samo dopoldne, blizu je, s sodelavci se razume. Je pa vse bolj zahtevna, za seznanjanje s sodobno tehnologijo pa je

vse manj časa. Zaveda se, da je dobra in zanesljiva služba v današnjem času skoraj dragocenost.

Ko se lotiva priljubljene teme, to je gasilstva, Francu najbolj steče beseda. Že od otroških let ga spremlja, saj je bil gasilec tudi njegov oče, stari oče pa je bil celo med prvimi gasilci v Šinkovem Turnu. Zanimivo je, da je tudi v ženini družini doma gasilska tradicija. V njihovi hiši je bil leta 1948 ustanovni občni zbor GD Topole, takratni gospodar pa ustanovni član. »Organiziran gasilec, to se pravi član gasilske organizacije, sem od osmega leta starosti. Gasilstvo je posebna ljubezen, skoraj strast. Tega ni mogoče opisati, to lahko samo občutiš in s tem živiš. Gasilstvo od človeka zahteva požrtvovalnost, predanost, sposobnost za hitre odločitve. Ko je treba reševati, ni časa za razmišljanje, saj so odločilni trenutki. Dobri medsebojni odnosi gasilce človeško bogatijo. Ko hodimo na tekmovanja, spoznavamo druge kraje in države, vidimo, kako živijo in delajo ljudje drugod. Ponosen sem na člane našega društva, saj smo ogromno naredili. Trikrat smo se že udeležili gasilske olimpijade, na letošnji smo bili še posebej uspešni. O tem so bralci Mengšana lahko več prebrali v prejšnji številki. Največji dosežek pa je nov gasilski dom in sodobna gasilska oprema. Za tako majhen kraj je to res dokaz, kaj zmore složnost in požrtvovalnost ljudi. Tudi številna podjetja in zasebniki so nam

pomagali, pa Občina Mengeš. Vsem se iskreno zahvaljujem.« Že od leta 1989 je med najbolj izpostavljenimi člani društva, saj bil 4 leta poveljnik, dolžnost predsednika pa opravlja že 13 let. Tudi drugače je aktiven; izvoljen je bil za člana prvega občinskega sveta nove občine, pred tem pa je bil član Sveta KS Mengeš. Koliko časa ostane za prosti čas, dopustovanje, potovanja? »Malo. Dopust preživim kar doma, saj je vedno kako delo. Tudi prosti čas preživljam doma z družino, z ženo pa se kam zapeljeva s kolesom, greva na sprehod ali na kakšen hrib.« Kaj meni o sedanjem življenju? Pravi, da se nad ničemer ne pritožuje. Z vsem je zadovoljen: z zdravjem, odnosi v družini in s sosedi. Da bi le tako ostalo. Po naravi je optimist, tako gre vse lažje. In katero lastnost pri ljudeh najbolj ceni? »Odkritost,« pove odločno.

Ko sem prebiral zelo zanimivo in obsežno, mojstrsko napisano publikacijo Topole nekdanje avtorice Mateje Jemec Tomazin, izdalo pa jo je PGD Topole, sem v poglavju o Topolcih, nagrajencih Občine Mengeš za leto 2003, prebral: »Dolgoletni predsednik društva Franc Bergant – Anžetov ni samo predan gasilec, ampak tudi sam s svojim delom in vedrino pripomore, da so Topole povezane med seboj tako pri delu kakor tudi pri veselju, zato je bil tega leta nagrajen z bronastim priznanjem Občine Mengeš.«

Tekst: Branko Lipar

Foto: Zasebna zbirka

ZAVEDANJE PORODA

Koliko možnosti imamo, da vplivamo na potek poroda? Ali jih sploh imamo in ali si tega sploh želimo? Še vedno slišim ženske, ki si želijo, da bi bilo samo čim prej konec, da drugi opravijo, kar pač morajo in znajo, in predvsem, da bi čim prej minilo. Če nam je vseeno za nas – ali nam je vseeno tudi to, v kakšno stanje duha in odnosov se bo rodil naš otrok, v kakšno atmosfero bo prišel in kako ga bomo sprejeli? Ali je vseeno, ali čuti podporo, prisotnost, srečo, čudenje – ne samo nas, ampak tudi širše – sorodnikov, prijateljev, osebja v porodnišnici?

Beseda zavedanje je etimološko sestavljena iz praslovanske besede 'za' in 'vede', kar je prvotno pomenilo vem, videl sem. Gre torej za vedenje in znanje. Če poskusim interpretirati, to pomeni, da če se nečesa zavedamo, imamo o tem že neko znanje. Kadar delam vaje z nosečnico ali nosečim parom, čutim nekaj, kar težko razložim. Morda voljo, ki se vsakič aktivira sama od sebe in začne teči navzgor skozi srce in višje centre. Gre za neko vrsto smelosti; za pretakanje in predajanje te smelosti. Gre za dovoljenje, za to, da se prebudi in vzpostavi zavedanje, da je ženska tista, ki rojeva, in da je par tisti, ki se rojeva v starša. Da je prav, da hoče roditi, da je prav, da se uči, kako si pomagati, in da je nujno, da čuti polno podporo in zaupanje, vse dokler ne drži otroka v naročju in še naprej.

Kako to zavedanje zaznajo nosečnice, naj ilustriram s pripovedjo neke mamice, potem ko je letos spomladi prvič rodila: „Prvi občutki o porodu so super. Potekal je, kot sem si želela. Večino časa sem bila doma, popadke sem vse predihala, razen za zadnjih nekaj popadkov pred iztisom sem uporabila oksidul. Rodila sem hitreje, kot sem si upala predstavljati. Posledično je tudi Ž. porod lažje prestal, kar je pokazala Apgarjeva lestvica in on sam ni bil nič stisnjen ipd. Res sem vesela, da sem se lahko psihično pripravila na porod. Predvsem pa, da sem ozavestila določena dejstva, da lahko o določenih zadevah odločam sama – vsaj možnost naj bi imela ...“

In še primer zaupanja vase in v svoje znanje mamice, ki je letos rodila drugega otroka: „Porod je bil prelepa izkušnja za vse nas tri ... Prvo porodno fazo sem predihala skoraj v celoti doma. V avtu mi je odtekla voda. V porodnišnici so me peljali direktno v porodno, kjer sem s pomočjo res prijazne in dobre babice rodila povsem naravno v

pol ure. Imela sem napisan porodni načrt, vendar se je vse tako hitro odvijalo, da sem babico dejansko samo prosila, da mi varuje presredek in mi ga tudi dejansko je. Rada bi poudarila, da mi je zelo pomagalo štetje med popadkom in na koncu nasmeh, sproščanje s pomočjo partnerja med popadkom, ne predajanje težkim, samopomilovalnim mislim ter zibanje v pasjem položaju.“

Ti občutki, opažam, so pri mnogih ženskah zatrti. Marsikatera ženska pravzaprav ne ve čisto zakaj bi se bilo potrebno posebno pripravljati na tak dogodek, saj ve, kako poteka. Vprašanje pa je, ali je v stiku s tem, kaj sama čuti ob tem, ali ima možnost, da si to ozavešiti in dobi podporo?

Velikokrat opažam, da ljudje odlagajo neprijetne dogodke. In tako je tudi s porodom. Vendar, kar se tiče poroda, pride zagotovo in se ga ne da odlagati v nedogled. Ko pride, pridejo z njim potlačeni strahovi in dvomi, za katere smo si zaradi takega načina pustili zelo malo časa. Pravzaprav se da vedno kaj narediti, če se le odpremo in si pustimo pomagati, četudi tik pred zdajci. Bistvo poroda je zelo preprosto. Ženska se mora čim bolj sprostiti in odpreti in pri tem ji je potrebno pomagati s čimerkoli, na primer z masažo, pritiskanjem na boleče točke, dihanjem. Bistvo je, da ji pomaga tisti, ki ga ima rada in mu zaupa in da zaupa tudi sama sebi.

Enkrat bi rada vprašala osebje, ki zna prisluhniti, ki se zaveda, da ima pred seboj človeka in svojega dela ne opravlja rutinsko, kako jim to uspe? Prepričana sem, da krepko delajo na sebi in so preprosto na pravem mestu in v pravi službi, da služijo sočloveku.

Koliko ženskam pomeni občutek (kaj šele otroku, ki je še bolj občutljiv in ranljiv) tistih, ki so jim v teh trenutkih blizu in kako nesmiselno je prikrivanje bolečine, četudi je „mala“! Kar je za nekoga rutina, je za drugega dogodek, v katerem je polno odprt in se ga polno zaveda! Tudi to bi želela ilustrirati s pripovedjo neke mamice: „V lepem spominu imam praktikanta babištv, to je bilo najnežnejše bitje od vsega osebja v vseh treh dneh bivanja v porodnišnici. Vzel si je čas, delal z občutkom in bil enostavno priazen. Z nekaj preprostimi besedami in dobro voljo je polepšal vzdušje v porodni sobi in koliko mi je pomenilo, da je nežno čistil rano in razboleni del trebuha. Bil je moški, pa je vedel, da vse to boli in je imel občutek ... Ostalo osebje po porodu se je izmenjevalo in me „rihtalo“ – spomnim se le zdravnice (mlada gospodična), ki me je šivala in mi obljubila, da ne bo bolelo. No, pa ni bilo res, saj ko bo sama enkrat rodila (povedala je, da še nima otrok), bo verjetno ugotovila, da kljub ostalim bolečinam še vedno dobro veš, kje zabode iglo ...“

Zavedanje pomeni, da smo pozorni na to, čutimo, da smo psihično in fizično v sedanjem trenutku, ne da bi poskušali spremeniti te občutke. Občutke torej sprejmemo, ne samo ozavestimo. To nam daje stabilnost, samozavest in ponovno vzpostavljeno prisotnost. Ena izmed osnovnih kvalitete srca je ponižnost, ker označuje naravnost osebnosti. Samo v taki drži se lahko razkrivajo višje dimenzije zavesti in bivanja. In kje, če ne v porodnišnici, se odpira prav ta dimenzija!

Regina Bokan,

višja med. sestra in prof. pedagogike

POROČILO S 27. SEJE OBČINSKEGA SVETA OBČINE MENGEŠ

Prva seja po poletnih počitnicah je potekala v četrtek, 17. septembra. Na dnevnem redu je bilo potrebno obravnavati 12 točk, za kar so svetnice in svetniki porabili tri ure in pol. V uvodu se je pred sprejetjem dnevnega reda vnela razprava o ustreznosti gradiva za obravnavo Odloka o javnem glasilu Mengšan, a je bil predlagani dnevni red potrjen.

Po sprejetju zapisnika prejšnje seje tokrat ni bilo ustnih pobud in vprašanj, zato so člani Občinskega sveta Občine Mengeš (v nadaljevanju: svet) nadaljevali s točko tri, in sicer z obravnavo sistematizacije delovnih mest v Vrtcu Mengeš. Direktorica vrtca Mojca Novinec Babič je v obrazložitvi povedala, da ima v letošnjem letu vrtec en oddelek več ter s tem posledično tudi več otrok, zaradi česar se s predlagano sistematizacijo poveča število zaposlenih s 46 na 48. Na podlagi pozitivnih mnenj pristojnih odborov je svet predlog potrdil.

V naslednji točki so svetniki v drugi obravnavi sprejeli Odlok o odvajanju komunalne in padavinske vode v Občini Mengeš, s katerim se urejajo pravice, obveznosti in razmerja upravljavca javne kanalizacije in izvajalca javne službe odvajanja komunalnih in padavinskih vod. Za oboje v občini skrbi javno podjetje Prodnik. Na januarski seji sveta je ta v prvi obravnavi sprejel Odlok o občinskem podrobnem načrtu za ureditveno območje Lek Mengeš – Domžale ter ga poslal v 30-dnevno javno razgrnitev. Gre za prostorski izvedbeni akt, ki pokriva območje občin Mengeš in Domžale. V času javne razgrnitve so bile pripombe posredovane obema občinama ter so v novem odloku tudi upoštevane. Usklajen odlok so pristojni odbori potrdili, nato je bil ta brez razprave v peti točki tudi sprejet.

Temu je sledila naslednja točka, kjer je Stanislav Mlakar predstavil program varnosti v Občini Mengeš. Ta se nanaša izključno na delo in pristojnosti občinskih redarjev, ki delujejo v okviru Medobčinskega inšpektorata. Strateški cilj programa je dvig kakovosti življenja in dela občanov in dvig stopnje varnosti javnega prostora v naši občini. Svetniki so v razpravi izpostavili, da je program premalo konkreten, saj predstavlja zgolj krovni dokument, v katerem ni jasnega opisa del na območju občine. Dodatna pojasnila svetnikom je posredovala direktorica inšpektorata Irena Karčnik ter izpostavila, da ne gre za operativni načrt temveč za program, ki predstavlja osnovo za izdelavo konkretnih načrtov. Po proceduralni prekinitvi je svet program sprejel. Pod točko sedem so svetniki v hitrem postopku obravnavali predlog spremembe Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča. Po novem bi bil zavezanec oproščen ali delno oproščen plačila nadomestila v primeru prizadetosti z elementarnimi nesrečami, ki vplivajo na njegovo zmožnost plačila, vse dokler posledice niso

odpravljene. V razpravi so se pojavili pomisleki kontrole zmožnosti plačila, ki pa bi se, kot je bilo dodatno obrazloženo, ugotavljali arbitrarno za vsak primer posebej. Predlog odloka je bil sprejet. Prav tako je bil v naslednji točki sprejet predlog sklepa o ukinitvi javnega dobra na parceli št. 1072/4, ki v naravi predstavlja cesto v izmeri 74 m².

Seja se je nadaljevala z obravnavo Odloka o javnem glasilu Mengšan, v katerega je bilo vloženih 15 dopolnil, ki so jih vložili župan, Odbor za družbene in društvene dejavnosti ter Tomaž Štebe. Dopolnila župana so se nanašala na čas izhajanja glasila, javni razpis za odgovornega urednika ter uredniški odbor, dopolnila odbora na zahvale, dopolnila svetnika pa na delovanje uredniškega sveta, strokovnost in reference urednika ter javnost in enakopravnost delovanja. Po predstavitvi vsakega dopolnila posebej je sledila razprava in nato glasovanje. Na koncu so bila vsa dopolnila sprejeta, z izjemo dopolnil omenjenega svetnika. Nov odlok, ki ga je svet na koncu potrdil, med drugim ukinja dosedanje sestavo uredniškega sveta ter jo nadomešča z vodji svetniških skupin, določa izhajanje glasila do 15. v mesecu ter omogoča brezplačno objavo zahval v velikosti 1/6 strani. Poleg tega si lahko odgovorni urednik med člani uredniškega odbora izbere svojega namestnika. Pod točko deset je svet po razpravi in posredovanju mnenj odborov sprejel še Odlok o uradnem vestniku Občine Mengeš, kjer bistvenih sprememb glede na prvo obravnavo ni.

V zadnjih dveh točkah so svetniki obravnavali novelacijo Dokumenta identifikacije investicijskega projekta (DIIP) »Kanalizacija Prešernova cesta in Topole« ter sklep o ustanovitvi skupnega organa občin Domžale, Lukovica, Moravče in Trzin. Sprejetje DIIP-a je bilo potrebno zaradi tega, ker je investicija rekonstrukcije kanalizacije po Prešernovi cesti, Glavnem trgu in delu Šolske ulice marca letos presegla mejno vrednost 500.000 evrov. Njegov namen je med drugim opredelitev smotra in ciljev investicije ter prikaz upravičenosti sofinanciranja s strani Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR). Po razpravi in mnenju odborov je bil DIIP soglasno sprejet. S potrditvijo sklepa je svet po razpravi sprejel sklep o ustanovitvi skupnega organa omenjenih občin, in sicer za izvrševanje ustanoviteljskih pravic v skupnih javnih zavodih, podjetjih, skladih ipd. ter za usklajevanje odločitev občin v zvezi z zagotavljanjem javnih služb. Ko bodo sklep potrdile vse občine ustanoviteljice, bo organ zadolžen za delovanje Glasbene šole Domžale, Knjižnice Domžale, Zdravstvenega doma Domžale ter OŠ Roje. S tem je bila seja zaključena. Vabljeni na naslednjo sejo.

Po ogledu posnetka seje zapisal Urban Ropotar.
Foto: Tina Drolc

liberalna
demokracija
slovenije

LDS

SLAVNOSTNA AKADEMIJA — PRVIH PETNAJST LET OO LDS MENGEŠ

vabi
vse članice, člane,
simpatizerke, simpatizerje,
sodelavke, sodelavce ter
vse občanke in občanke
na 1. slavnostno akademijo
Prvih petnajst let,
ki bo v sredo,
11. novembra 2009,
ob 19. uri,
v avli Kulturnega doma Mengeš.

Peter Gubanc,
predsednik OO LDS Mengeš

SDS

OB SVETOVNEM DNEVU HABITATOV VABIMO NA DRUŽENJE POBIRANJA ODPADKOV – TUDI KOŠOVNIH IN NEVARNIH

V torek, 27. oktobra, se bomo ob 16. uri zbrali pri črpališču Žeček ob nekdanji opekarni. Odpadke bomo pobirali ob zelo obljudeni rekreativni poti, žal, tudi z avtomobili, ob kateri je še veliko starih in tudi vedno novih odpadkov. Običajno so (odpadki) ob – z avtom seveda – dostopnih potočkih, grapah ali grmovju, tik ob glavni poti, kjer je prostor ali dostopen odcep. Najdete vse – od ostankov embalaže hitre hrane, pijač, motornega olja, avtomobilskih delov do vejevja in ostankov rastlin v plastiki in celo skladovalnice azbestnih salonitk (slika). Vedno je možno odkriti oz. izkopati tudi stare, že precej prekrite kose iz preteklosti. Iz napisov na trgovskih vrečkah pa je možno razbrati, da pač nekateri še vedno nimajo nikakršnega odnosa do življenjskega okolja. Ne le do okolja rastlin in živali (katerih svetovni dan je 6. oktobra), pač pa tudi do sebe/nas samih – ljudi.

Vode, ki se zbirajo v okolju, tudi z nevarnimi odpadki, z

onesnaženji, prej ali slej pokažejo naš odnos do okolja. V našem okolju odpadki neposredno onesnažujejo in ogrožajo podzemne vode Mengeškega polja in Drnovega.

Zato smo se poleg pomladnega odločili tudi za jesensko pobiranje smeti/odpadkov (čiščenje). Obdobje do pomladi je tisto, ki najbolj izdatno polni podzemne

vodne zaloge in tudi izpira nevarne primese z odpadkov, še posebej nevarnih in razpadajočih. Zato je pobiranje odpadkov in čiščenje okolja v tem obdobju še bolj oz. najbolj pomembno. Od Občine Mengeš pričakujemo, da se bo odzvala na naše predloge in postopoma izvedla odvoz manjših deponij odpadkov, večje pa, skupaj z drugimi občinami, locirala, sondirala in popisala ter s pomočjo države tudi sanirala.

Čakanje na drugega, ki bo opravil naše delo, je le racionalizacija naše neaktivnosti! (Slavoj Žižek). Zato Vas lepo vabimo na druženje za dobro (opravljeno) delo!

**OO SDS Mengeš, www.menges.sds.si
mag. Tomaž Štebe, predsednik**

OB DNEVU SPOMINA NA UMRLE

Svečke bodo dogorele, cvetke ovenele ... spomin na naše najdražje pa bo ostal za vedno, v naših srcih in lepih spominih. Zato naj bo tuzemsko življenje priložnost, da naredimo kaj dobrega za sočloveka in hkrati tudi za okolje, ki nas potrebuje. Pomislite na Plečnikovo misel, ki pravi: »Minljiv si, le tvoja dela so tvoj spomin!«

OO SDS Mengeš

PREJEMNIKI PRIZNANJ

ZLATA MEDALJA BOJANA ADAMIČA (nad 30 let)

- **EDO MALUS** (član godbe od leta 1963)
- **VIDO VRHOVNIK** (član godbe od leta 1964)
- **JOŽE PER** (član godbe od leta 1969)
- **JANEZ AVBELJ** (član godbe od leta 1974)
- **FRANC ŽUN** (član godbe od leta 1975)
- **MARJAN OREL** (član godbe od leta 1977)
- **ALEŠ VUGA** (član godbe od leta 1979)

ZLATA MEDALJA ZSG (za organizacijsko področje)

LADO KOSEC je član godbe 30 let. Je basist, ki se je učil še od starejših odličnih mengeških basistov. Vsa leta delovanja je eden vodilnih članov po obisku vaj in nastopov in dolgoletni član različnih odborov. Prvič je predsedniško mesto zasedel v letih 1993–1997, sedaj pa je aktualni predsednik godbe. Njegova predanost godbi je neizmerna. Bil je pobudnik in organizator nabave narodnih noš leta 1994, ki so bile pogoj, da se je dogovoril za prvo gostovanje v tujini. Preko njegovih kontaktov smo godbeniki gostovali že v marsikateri evropski državi. Lado je tudi dolgoletni motor pri organizaciji tradicionalne godbene prireditve Pod mengeško marelo. S to prireditvijo godba pridobiva pomembna finančna sredstva za delovanje. Prav tako je nepogrešljiv pri organizaciji festivalov koračnic, novoletnih koncertov, gostovanj doma in v tujini. Skratka, brez Ladota se pri godbi nič ne zgodi. S svojo pripadnostjo, voljo in predanostjo godbi nam da vedeti, da se za prihodnost godbe ni bati.

ZLATA MEDALJA ZA ZASLUGE ZA RAZVOJ GODBENIŠTVA (CISM)

PRIMOŽ KOSEC – Kot 12 letni fant se je s klarinetom začel udeleževati prvih vaj in nastopov. Že na samih začetkih delovanja mu je takratni kapelnik zaradi njegovega obsežnega glasbenega talenta zaupal igranje različnih solističnih skladb. Bil je član različnih odborov, leta 1997 pa je zasedel funkcijo umetniškega vodje oz. dirigenta. Godbo je strokovno vodil 11 let, do leta 2008. Odlikovalo ga je vztrajno, natančno, vestno in kvalitetno delo, za kar smo bili Primož in mi godbeniki dvakrat nagrajeni z zlatimi priznanji na tekmovanjih Zveze slovenskih godb in trikrat dobili priznanje za najboljši orkester festivala NAJ SLOVENSKA KORAČNICA. Velik poudarek je dajal preigravanjem starejših, arhivskih koračnic, neizbrisen pečat je dal mengeškim prireditvam Pod mengeško marelo, tradicionalnim novoletnim koncertom, še posebno tistim z združenimi mengeškimi pevskimi zbori in neponovljivimi nastopi na Mihaelovih sejmihi. Z zgoščenko S pesmijo v srcu, ki je bila posneta pod njegovim vodstvom, si je Mengeška godba odprla pot do televizijskih oddaj kot so Musikantenstadl, Na zdravje, Raketa pod kozolcem, Nedeljsko popoldne ipd. Godba je pod njegovim strokovnim vodstvom kvalitetno napredovala in si še bolj utrdila dobro ime v Sloveniji in tujini. Ponosen je na ustanovitev tolkalske šole in na sekcijo fanfaristov in na to, da mnogo godbenikov in godbenic, ki so pod njegovim vodstvom začeli igrati pri godbi, sedaj študira glasbo, saj to zagotavlja kvalitetni napredek vsakega orkestra. Posebno poglavje njegovega delovanja v godbi je ureditev nototeke, ki je po besedah vseh, ki so jo videli, vzorno urejena. V ureditev je vložil preko 3000 ur dela. Vseskozi je pridobival nove skladbe. Z obstoječih 540, se je nototeka obogatila na preko 1000 skladb. Uredil je starejše skladbe in dodajal nove. Pečat je pustil tudi s pisanjem in aranžiranjem skladb, ki so bogatile program

na premnogi nastopih. Kot avtor in aranžer skladb za godbe in narodno-zabavne skladbe je podpisan pod 270 skladb.

Za nas godbenike je pomembno, da ostaja naš pripadnik, ki je s svojimi bogatimi izkušnjami pripravljen še naprej pomagati tako z nasveti, svojim delom in aktivnim igranjem saksofona in klarineta v godbi. Upamo, da se bo tudi mlajših godbenikov prijala njegova, večkrat izrečena misel: »Biti član Mengeške godbe je čast in privilegij, za to pa je potrebno veliko odrekovanja«!

Pred kratkim je bila njegova koračnica HELIKON izbrana za Naj slovensko koračnico 2009.

KRIŽ ZA ZASLUGE ZA RAZVOJ GODBENIŠTVA (CISM)

JANEZ PER je član godbe 50 let, od leta 2007 pa tudi njen častni član. Kot mlad fant si je Janez zaželel pri godbi igrati trobento, pa ga je takratni kapelnik prepričal, da je bariton pravi instrument zanj. In prav je tako, saj je Janez danes prava legenda slovenskih baritonistov. Mnogo let že igra pri ansamblu Alpski kvintet, pa si je kljub pomanjkanju časa, saj je bil vmes tudi predsednik Krajevne skupnosti, župan in poslanec Državnega zbora, vedno vzel čas tudi za Mengeško godbo. Preko njegovih poznanstev smo se lahko dogovorili za marsikatero gostovanje doma in v tujini, še posebno velik je njegov prispevek pri sodelovanju z domačimi in tujimi mediji, saj njega enostavno vsi poznajo. Mengeški godbeniki mu pravimo, da je naš »zunanji minister«. Janez je tudi pobudnik Festivala koračnic in eden od pobudnikov godbene prireditve Pod mengeško marelo. S svojim odnosom do godbe je zgled mlajšim generacijam, basistom, tenoristom in baritonistom pa vzornik.

VINKO SITAR je član godbe 57 let, od leta 2007 pa tudi častni član. Član godbe je postal še v času, ko jo je vodil legendarni mengeški kapelnik Peter Lipar. Neprecenljiva so njegova pripovedovanja o tistem času, o pogojih delovanja, o instrumentih, na katere so igrali, ko še ni bilo glasbene šole, kako so se učili nove skladbe ... Vinko se je z glasbo ukvarjal poklicno. Mnogo let je igral pri ansamblu Alpski kvintet. Vedno je godbenike »zalagal« z jezički za klarinete in raznimi pripomočki za druge instrumente, večkrat je v tujini izbral instrument in ga pripeljal domov, samo da so bili pogoji za igranje boljši; v tistih časih doma pač ni bilo možno vsega kupiti. Zaradi svoje naravne dobrodušnosti ni nikomur odrekel usluge. Če je le imel čas, saj je bil zaradi igranja v ansamblu precej zaseden, se je pridružil Mengeški godbi. Za našo godbo je v tujini kupil precej skladb, še posebno skladbe legendarnega Ernsta Moscha, ki jih godba še danes občasno preigrava. Vinko se pri godbi pojavlja tudi kot avtor in aranžer skladb, še posebno od leta 2000 naprej, ko je začela delovati sekcija veteranov. Vinko je od vsega začetka njihov kapelnik in glavna gonilna sila. S svojo zavzetostjo in pripadnostjo je postal prava mengeška godbena legenda in ponosni smo, da ga imamo med seboj.

MARJAN TROBEC je član Mengeške godbe 51 let, od leta 1997 pa tudi njen častni član. Veliko je stvari in dejanj, ki bi lahko bile predmet obrazložitve nagrade. Poleg ostalih pomembnih zagotovo izstopa naš, leta 1990 zgrajeni, godbeni dom. Marjan je bil v tistem času predsednik godbe, ki si je zadal za marsikoga nedosegljiv cilj. Znal je izbrati in voditi ekipo sodelavcev, ki je sledila njegovi ideji. Na veselje vseh, smo godbeniki danes lastniki enega najlepših godbenih domov v Sloveniji. Marjan je predsedniško mesto zasedel trikrat. Vsa leta igranja pri godbi igra 1. krilnico. Spominjamo se časov, ko je bila pri godbi kadrovska kriza, in je moral biti Marjan prisoten kar nekaj let na vseh nastopih, saj brez 1. krilovke pač ne gre. Kot družaben in hudomušen človek je poskrbel za mnogo smeha. Mlajši smo se veliko naučili od njega, saj je s svojim odnosom do društva in instrumenta pravi zgled mlajšim rodovom.

ŠTEFAN BORIN, predsednik KD Mihaelov sejem

Štefan Borin, predsednik Kulturnega društva Mihaelov sejem, se je iz Most pri Komendi v Mengeš preselil leta 1972 in od takrat je zelo dejaven v mengeškem društvenem življenju, za kar je leta 2004 prejel tudi zlato občinsko priznanje. Čeprav upokojen, je še vedno zelo dejaven: je član Zveze kulturnih društev Občine Mengeš, predstavnik občine v Javnem skladu RS za kulturne dejavnosti, član PGD Mengeš in podpredsednik Gasilske zveze Mengeš. Neopaženo pa ni ostalo niti njegovo humanitarno delo, saj je kar 83-krat daroval kri, za kar je dobil posebno priznanje. Je pravi promotor mengeške občine, saj navezuje in ohranja stike s kraji po Sloveniji in izven meja. Mengeš ima rad in se v njem dobro počuti, čeprav pravi, da bi svojo hišo, če bi imela kolesa, včasih najraje odpeljal stran ...

Poznamo vas predvsem kot dušo Mihaelovega sejma. Od kje ideja za ustanovitev kulturnega društva Mihaelov sejem?

Idejo sva dobila z gospodom Francem Zabretom, ko sva se nekoč pogovarjala, kaj Mengeš potrebuje, da bi oživel. Sam sem službeno precej hodil po sejmi, saj so me sejmi, njihova vsebina ter dejavnost vedno zanimali. Tedanji predsednik krajevnih skupnosti, gospod Per, je imel posluh in idejo smo lahko realizirali. V začetku z godbo, gasilskim in turističnim društvom, leta 1992 pa smo se registrirali kot društvo.

S turističnim in gasilskim društvom še vedno sodelujete?

Seveda, PGD Mengeš vsako leto pripravi mize in stojnice, zato je del dohodka s te strani

namenjen tudi njim. Enako je z Mengeško godbo, ki običajno v goste povabi godbe iz drugih krajev.

Pred leti ste začeli tudi s prireditvijo Festival koračnic.

Oče ideje o festivalu koračnic je Janez Per. »Iz naftalina« želimo potegniti stare skladbe; nekaj let smo iskali samo stare arhivske skladbe, nato pa smo se odločili, da objavimo razpis za nove koračnice. Slovenska vojska vse prispele skladbe preigra, nato jih ocenimo in najboljše skladbe so nagrajene.

V organizaciji KD Mihaelov sejem smo se lahko sprehajali tudi po Trdinovem sejmju.

Trdinov sejem se je prijel, vendar je bilo organizacijsko pripravljati dva sejma prevelik zalogaj. Zaradi pretirane birokracije človek izgubi elan in moč. Trdinov sejem smo organizirali v okviru občinskega praznika, vendar v tedanjem vodstvu občine, Zveza kulturnih društev Občine Mengeš pa je bila šele v nastanku, zanj ni bilo zadostnega razumevanja. V Mengšu se žal pogosto zgodi, da človek, v dobri veri, da bo ustvarjal, pod noge dobi »klaftro«, ne samo polen.

Pred leti ste postali častni član Mengeške godbe. Verjetno ste bili priznanja veseli.

Z godbo sem povezan kot sponzor, pa tudi instrumentalna glasba sicer mi je zelo blizu.

Sodelovanje z Mengeško godbo mi je v veselje, rad jim ustrežem, če je le v moji moči. Vsako priznanje ti da vedeti, da si za nekoga pomemben, da si zanje napravil nekaj dobrega. Tega sem vesel, še zlasti, ker na splošno zelo težko izrečemo besedo hvala. Oče me je naučil treh besed: prosim, hvala in oprost. Menim, da lažje živiš, če se jih naučiš in živiš po njih.

Pravite, da imate glasbo radi. Še pojete?

Pel sem dolga leta, v pevskem zboru KD Svoboda, že od leta 1972. Dolga leta, 14 let, sem bil predsednik zbora, zelo tesna sodelavca sva bila tudi s Slavkom Piškom. Z njim sva organizirala veliko odmevnih prireditev. Še vedno pa rad obiskujem različne koncerte, z ženo greva rada v Filharmonijo ...

Vašega življenja pa ne zapolnjujeta le kultura in ohranjanje kulturne dediščine. Ste tudi član PGD Mengeš in podpredsednik GZ Mengeš.

Precej let sem že član UO PGD Mengeš, bil sem njegov podpredsednik, odkar imamo v Mengšu svojo zvezo, pa sem aktiven kot njen podpredsednik in predsednik Komisije za veterane. Kot član PGD Mengeš sem pogosto tekmoval na številnih gasilskih tekmovanjih, žal pa mi tega zdravje ne dopušča več.

Leta 2004 ste prejeli zlato občinsko priznanje za delo na društvenem področju.

Za dolgoletno delo na različnih področjih sem prejel zlato priznanje, česar sem zelo vesel. Vsako tako priznanje pomeni čast, da te opazijo, da nekaj delaš, pohvala prija. Vsako priznanje sprejemam s častmi in spoštovanjem, daje mi moralno podporo in mi zelo veliko pomeni.

Kot upokojenec ste resnično zelo dejavni. Pogrešate čase, ko ste bili v službi?

Po osnovnem poklicu sem strojni ključavničar, končal pa sem še delovodsko in komercialno šolo. 25 let sem delal na kooperaciji, nato pa sem ustanovil svoje podjetje. Na svoj poklic sem bil vedno ponosen. Poleg službe sem počel še marsikaj, še vedno sem član Avto moto društva v Kamniku, bil sem avtomobilski inštruktor, dal sem idejo za organizacijo avto krosa.

Kaj počnete v prostem času? Pogosto vas videvamo v vlogi skrbnega dedka.

Imam štiri vnuke, stare od 6 do 26 let, dva stanujeta na mojem domu in sta zelo pridna in delavna. Zanje imam vedno čas, za ženo, žal, včasih kar premalo. Vnukinja bo čez nekaj dni praznovala 18. rojstni dan.

Kaj vam je v Mengšu posebej všeč in kaj vas moti?

Moti me, da kritika v Mengšu ne zaleže dosti, saj je Mengeš zelo razdvojen, zlasti zaradi politike. Poleg tega menim, da je v Mengšu preveč huliganstva. Žalosten sem, ko opazujem, koliko popite pijače med mladimi je na Mihaelovem sejmju in da starši sploh ne vedo, kje so njihovi otroci. Starše bi moral zaskrbeti tudi podatek o številu najdenih narkomanskih igel med pospravljanjem po koncu sejma. Življenje je tombola, nikoli ne veš, kje te kaj čaka in kje te bo kaj prizadelo. Ko to razčistiš v svoji glavi, lahko lepo živiš.

**Tekst: Nataša Vrhovnik
Jerič, Foto: U. R.**

MENGEŠKI SKAKALCI UBRANILI NASLOV DRŽAVNIH PRVAKOV

V Mostecu je skakalni klub Costella – Ilirija gostil mlade smučarje skakalce na tekmah za državno prvenstvo. Pomerili so se štirinajst- in petnajstletniki, na skakalnici K-55. Najprej so nastopili kot posamezniki, nato pa še kot najboljše ekipe v državi.

Morda zveni nekoliko neskromno, a tekme med posamezniki niso odrazile prave kvalitete mengoških orličev. Z minimalnimi zaostanki sta v obeh kategorijah tretje mesto zasedla Anže Lanišek in Jan Pavc Alibabič. Škoda, da Anžetu ni uspel tudi prvi skok v konkurenci, a je v drugi seriji, z najdaljšim skokom dneva, pokazal svoje mojstrstvo. Pristal je povsem v dnu skakalnice, merilci pa so mu namerili 59 m.

Povsem nekaj drugega je bila ekipna tekma do 15 let, kjer so Mengšani prekosili sami sebe. Nastopili so vsi najboljši slovenski smučarji skakalci, ki so bili razporejeni v deset ekip. Orlički so pod vodstvom trenerja Aleša Selaka pokazali, kaj pomeni kolektivni duh. Vsi štirje (Anže Lanišek, Jan Pavc Alibabič, Anton Gašper Komatar in Leon Šarc) so dali vse od sebe. Tako so ubranili dosednji naziv najboljše ekipe med petnajstletniki. Podrobnosti in fotografije najdete tudi na <http://skakalni-klub-menges.s5.net>.

Tekst in foto: Jože TRPLAN

Anže je poletel visoko nad gledalci in z najdaljšim skokom pokazal, kaj zna.

Takole razposajena pa zna biti ekipa državnih prvakov, doma iz Mengša.

Smučarsko skakalni klub
MENGEŠ

DRŽAVNA PRVAKINJA OSNOVNIH ŠOL V CESTNEM KOLESARSTVU

Letošnji naslov šolske državne prvakinja v cestnem kolesarstvu, v kategoriji učenke letnik 1998–1997 je osvojila sedmošolka Katja Jeretina.

Katja že dobro leto trenira v klubu Radenska KD Finančna točka in tekmuje za slovenski pokal in državno prvenstvo v kategoriji dečki C. Čeprav nima svojih vrstnic, se spopada s 35 fanti, od tega je 10 klubskih sotekmovalcev, ostali pa so iz klubov, kot so Sava Kranj, Perutnina Ptuj, Adria mobil... Vedno preseneti s svojo uvrstitvijo, saj je ponavadi uvrščena okoli sredine. Katja je tudi članica našega kolesarskega društva, zato ji ob tej priložnosti čestitamo in želimo še veliko športnih uspehov.

Niko Urankar, KD Mengeš

SANJAM, DA MENI V ČAST ZAIGRAJO SLOVENSKO HIMNO - KAJA SKOK, NAMIZNI TENIS

Kaja Skok je mlado, živahno dekle, ki živi za namizni tenis. Že od malih nog se ukvarja s športom, poleg tega pa je tudi zelo pridna učenka 9. razreda Osnovne šole Mengeš. S svojim načinom življenja nam vsem sporoča, da je šport koristen, zdrav in nas vse dela srečnejše. Kaja je pravi zgled vztrajnosti, discipline in veselja do življenja.

Kaja, kaj bi rada postala, ko boš »velika«?

Drugo leto se bom verjetno vpisala na kamniško gimnazijo, kaj pa bo potem, pa ne razmišljam, saj imam še dovolj časa.

Ali v tvoji družini živite športno življenje?

Moj oči je zelo navdušen nad mojim športom in me vedno spremlja na tekmah, kjer je včasih kar preveč nervozen ... (smeh) Mami in oči rada kolesarita in hodita v hribe. Oči pa je včasih aktivno igral košarko v klubu Helios Domžale. Imam sestro Mašo, ki obiskuje 4. letnik gimnazije v Kamniku. Tudi Maša živi športno, velikokrat se odpravi teč in rada igra odbojko.

Kako zgleda dan uspešne mlade športnice?

Moj dan je kar pester. Zjutraj grem v šolo, ko pridem domov, pojem kosilo, naredim nalogo, se učim in potem grem na trening, ki traja vsak dan 2 uri. Poleg tega imam enkrat na teden tudi verouk in šolsko odbojko.

Je namizni tenis tvoja prva športna ljubezen?

Namizni tenis treniram že od prvega razreda, ko me je navdušila prijateljica Neža Špenko, s katero še vedno trenirava skupaj. Razen namiznega tenisa nisem trenirala nič drugega, ker nimam časa. Sicer pa so mi pri srcu prav vsi športi. Igram odbojko, sem članica ŠKL-ja v Osnovni šoli Mengeš, rada tudi smučam, plavam, tečem ...

Treniraš pri klubu Edigs Mengeš. Ste uspešna ekipa in se dobro razumete s trenerji?

Mislím, da smo kot ekipa kar uspešni, med seboj se dobro razumemo in rada prihajam na treninge. Moj prvi trener je bil Jože Mlakar, kasneje Luka Pirš, zdajšnji trener pa je Grega Gostiša, ki je tudi trener članske ekipe namiznoteniškega kluba Edigs Mengeš.

Praviš, da treniraš že deveto leto. Pa

se je v vseh teh letih nabralo veliko priznanj in odličij?

Dosegla sem vrsto uspehov, zato imam doma veliko pokalov. Med drugim na njih piše tudi tole: 3. mesto MRNTZ (Medobčinska regionalna namiznoteniška zveza. Zveza zajema regijo Gorenjske, Dolenjske in Notranjske, op. p.) Ljubljana v disciplini učenke 1–3 razred 2003/2004, 2. mesto MRNTZ Ljubljana v disciplini učenke 4–5 razred v sezoni 2005/2006, 2. mesto MRNTZ Ljubljana v disciplini učenke 6–7 razred v sezoni 2007/2008. Na odprtem turnirju za mlajše kadetinke v Zalogu sem pred dvema letoma osvojila 3–4 mesto, to uvrstitev pa sem ponovila tudi leta 2008. Sicer pa imam poleg teh pokalov doma še okrog 50 medalj.

Kateri pa je do sedaj tvoj največji uspeh?

Tretje mesto na državnem prvenstvu mlajših kadetinj posamezno, ki je bilo leta 2008 v Logatcu. Med drugim sem leta 2006 osvojila 3. mesto na turnirju Alpe Adria v Ljubljani. Ravno v teh dneh pa sem na turnirju Alpe Adria osvojila 2. mesto med posameznicami.

In kakšni so kratkoročni načrti za naprej?

V letošnjem letu je moj cilj uvrstitev med

prve tri na državnem prvenstvu med kadetinjami posamezno in skupno drugo mesto v MRNTZ.

Katera pa je tvoja največja želja v športu?

Moja največja želja je, da bi osvojila 1. mesto na državnem prvenstvu in bi meni v čast igrali himno.

Se ti zdi, da se mladi dovolj ukvarjajo s športom?

Zdi se mi da se moji vrstniki s športom ukvarjajo kar dovolj.

Kako pa te kot uspešno športnico sprejemajo tvoji vrstniki?

Všeč mi je, ker so kolegalni, se veselijo skupaj z mano, ob mojem uspehu mi vedno čestitajo in niso nikoli nevoščljivi. Vesela sem, da imam take prijatelje, ker mi to veliko pomeni.

Se ti zdi, da šola dovolj podpira mlade, kot si ti?

Zdi se mi, da šola zelo podpira šport, saj imamo na šoli tudi ŠKL. Ravnatelj je tudi zelo navdušen nad športniki, prav tako pa so tudi vse učiteljice zelo razumevajoče, saj mi opravičijo vse izostanke, do katerih pride zaradi odsotnosti učencev, ki se udeležujemo različnih športnih tekmovanj.

Bi rada bralcem Mengšana kaj sporočila?

Naj se ukvarjajo s športom. Če ne drugega, naj gredo vsaj na sprehod. Šport je vendarle nekaj koristnega in zdravega.

**Tekst: Mojca Volkar
Foto: Zasebna zbirka**

MENGŠAN GLASILO OBČINE MENGEŠ	KDOR KAJ OBJAVI	UKINITEV. KONEC DELOVANJA	KRADLJIVEC	IVO DANEU	REKA V PREK- MURJU	EKVADORSKI PISATEJ (JORGE)	PREBI- VALKE ZENICE	ELANOVA SMUČKA	MILAN JENČIČ
VEDRO GLEDANJE NA SVET									
DOLGE DLAKE NA KOZJEM PODBRADKU									
VELIKO LETALO				POŠKODBA TKIVA NEM. MAT. (BERNHARD)					KRATICA ZA AMERICA ON LINE
ANDREJ NAHTIGAL			NIVO GLADINE						
KDOR VOZI SMUK			TO NE ANDERLIČ						
					SL. SKLAD. (FRANCE)				
					ŠVEDSKA LUKA				
						NIZOZEMSKA JADRNIC			
						SLOVESEN SPREJEM			
SUFLER AIKEN, AL AKSA, LULEA, RIEMANN	ZNAK DRŽAVE ALI MESTA	GOSTINSKI LOKAL	AVTOR ŠTEFAN MARKOVIČ	SLIKA GOLEGA TELESA	VRTNA SENČNICA REKA EVROTAS				ORODJE ŽANJIC
GREGOR BAKOVIČ			AM. PESNIK (CONRAD)			SLOVENSKI PESNIK MODERNE (JOSIP)			REKA V ŠVICI, AARE
NEKDANJI KRALJ, EKSKRALJ			ZMAGO SAGADIN			MOŠEJA V JERU- ZALEMU			
SKUPEK KALČKOV, BRSTJE						NEZAU- PANJE, DVOM			
						PERJE PRI REPI		PAVLE RAVNOHRIB	

Rešitev septembske križanke: SPLAKA, ARABEC, MESIJA, AŠA, PRENOVA, KARJOLA, ROKE, SKI, NELA, APOSTOLSTVO, IDA, NEPRIDIPRAV, TAR, CLAAR, CESTE, RH

Med pravilno izpolnjenimi križankami, ki bodo do 5. novembra 2009 prispele na naslov: Občina Mengeš, Slovenska cesta 30, 1234 Mengeš ali jih boste dostavili v vložišče, bomo 6. novembra izžrebali glavno in tolažilno nagrado.

Nagradi podeljuje AVTOPRALNICA GREGORC iz Mengša.

Nagradi septembske križanke prejmeta Marija Zrim, Mengeš ter Marjanca Lavrič, Mengeš. Nagradjenki bosta o nagradi obveščeni po pošti. Čestitamo!

Ime.....

Priimek.....

Naslov.....

Pošta.....

				1		9		
		6			7		5	
3			9	4				1
	9		5					2
			8		4			
2					9		6	
4				8	3			5
	5		7			8		
		7		5				

www.sudoku.com

Tadejev znakovski za mesec OKTOBER

	ljubezen	posel	denar	zdravje
Oven	♥ ♥	☺	€ € €	★ ★ ★
Bik	♥ ♥ ♥	☺ ☺ ☺	€	★ ★
Dvojčka	♥ ♥	☺ ☺	€ € €	★ ★ ★
Rak	♥ ♥	☺ ☺ ☺	€	★ ★
Lev	♥	☺ ☺	€ € €	★
Devica	♥ ♥ ♥	☺	€ €	★ ★
Tehtnica	♥ ♥ ♥	☺ ☺	€	★ ★ ★
Škorpion	♥	☺	€ € €	★ ★
Strelec	♥ ♥	☺ ☺	€	★ ★ ★
Kozorog	♥ ♥ ♥	☺ ☺ ☺	€ € €	★ ★
Vodnar	♥	☺ ☺	€	★ ★ ★
Ribi	♥ ♥ ♥	☺	€ €	★

1 znak - slabo

2 znaka - dobro

3 znaki - odlično

Spoštovani bralci!

Rubrika Pisma bralcev je namenjena vam bralcem, in sicer za izražanje mnenj, pripomb ali pohval. Zaradi omejenega prostora si uredništvo v skladu s svojo uredniško politiko pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljavanja prispevkov, daljših od 30 tipkanih vrstic (ca. 3000 znakov s presledki), ter neobjave prispevkov, ki jasno vzpodbujajo h kakršnikoli obliki nestrpnosti. V tej rubriki prispevkov ne lektoriramo ter ne objavljamo slikovnega materiala.

POZDRAVLJENI!

Odločil se se da napišem na kratko nekoliko o zadevah, ki smo jih obravnavali na sestanku Sveta šole OŠ Mengeš. Ravnatelj nam je predstavil poročilo o preteklem šolskem letu in načrt poteka dela in razvoja OŠ za šolsko leto 2009/2010. Najprej moram izraziti zahvalo ravnatelju OŠ Mengeš, gospodu Milanu Burkeljci in vsej učiteljski ekipi za zelo uspešno izpeljano prejšnje šolsko leto. Dosegli so vse zastavljene cilje, učenci pa so se pri nacionalnem preverjanju znanja odrezali zelo dobro in bili pri vseh predmetih nad slovenskim povprečjem. Pri obravnavi poročil in letnih načrtov pa je ravnatelj predstavil tudi probleme s katerimi se soočajo v OŠ in bi jih tudi jaz rad poudaril, ker so potrebni takojšnji ukrepi. Največji problem je seveda prostorska stiska, ki pa se je še povečala ob prihodu vrtca. V primeru povečanju vpisa v prvi razred v naslednjih letih, šola ne bi mogla zagotoviti učilnic za nove oddelke. Potrebno bi bilo izvesti demografsko študijo o rasti prebivalstva in se nato odločiti kako in ali se bo šola širila. Problem je tudi z jedilnico in kuhinjo, ki sta odločno premajhni in potrebni širitve. Naslednji problem je seveda športna dvorana, ki je sedaj premajhna saj morajo v njej naenkrat telovaditi kar tri skupine učencev. Občina si sicer prizadeva za izgradnjo nove večnamenske športne dvorane na vzhodni strani, kar je dobrodošlo in potrebno, vendar bo tudi nova dvorana prinesla nove prostorske probleme, saj bo potrebna reorganizacija vzhodnih učilnic. To pomeni izgubo vsaj dveh kletnih učilnic. Vprašanje ostaja tudi kaj bo s staro telovadnico saj bi jo šola prav tako potrebovala, a morda za druge namene naprimer kot učilnice. Za to bi bila potrebna ponovna investicija. Pereče je tudi vprašanje parkirnih prostorov in dostopa do šole, saj je sedanja ureditev slaba. In seveda vprašanje kaj bo s parkom, drevoredom med gradnjo in po njej?

Največji in seveda tudi najbolj zaskrbljujoč problem pa je protipotresna sanacija vzhodnega dela šole, katere ni moč odlagati do izgradnje nove dvorane. Kljub temu, da

sta bili v šoli izvedeni protipotresni sanaciji zahodnega in osrednjega dela, se sanacija vzhodnega dela ni začela. Sredstva so bila v občinskem proračunu že zagotovljena se sanacija ni pričela. Tako ostaja vzhodna stran šole potresno nevarna. Vprašati se moramo koliko nam otroci pomenijo, če ne ukrenemo nič glede tega? Mogoče se ob potresu ne bi zgodilo nič, mogoče pa bi se del šole poškodoval ali zrušil? Kdo bo potem kriv in na koga bi kazali s prstom. Za tiste ki bi bili v šoli to ne bi pomenilo nič, pomembno je da se ukrepa sedaj! Otroci so naša radost in prihodnost, poskrbimo zanje.

O vseh zgoraj naštetih problemih je Svet šole obvestil tudi župana g. Jeriča s pobudo o čim prejšnji rešitvi problemov, ki ne izginjajo ampak rastejo in jih je občina kot ustanoviteljica dolžna rešiti.

S spoštovanjem,

Sešek Aleksander

**ODGOVOR
(ODGOVORNEMU) UREDNIKU**

Zapis g. Urbana Ropotarja, odgovornega urednika Mengšana, v rubriki 'Odgovor urednika', je zaobšel dejstvo, da je dvakrat zavrnil objavo Izjave za javnost Civilne iniciative Mengeš ZA alpsko vodo izpod Krvavca (CIM_AVK), ki smo jo poslali prvič takoj po preprečenem referendumu, marca letos, za katerega je bil datum razpisa že sprejet, pa so se župan in večina v Občinskem svetu tik pred izvedbo strahopetno odločili, da ne dovolijo najbolj demokratičnega ljudskega odločanja (o tako pomembni

zadevi kot je alpska pitna voda – za prihodnje rodove). Ne razumemo, da ne more (noče, ne sme!?) nameniti ene strani nevladni organizaciji oz. organizaciji civilne družbe. In za to neenakopravno obravnavanje (menim, da cenzuro) v primerjavi z ostalimi društvi ni racionalnega niti uredniško-medijskega razloga. 2 tisoč ali 3 tisoč znakov ne more biti bistvo problema njegovega urednikovanja. Pač pa uravnilovka ne glede na pomen prispevka oz. problematike, ki jo obravnava. Še huje

in izrazito pristransko in zagotovo pod vplivom pa je omenjeno neenakopravno obravnavanje nevladne organizacije, kot je civilna iniciativa CIM_AVK. Druga društva in nekateri posamezniki so deležni tudi več kot ene strani prostora. Mladi urednik pa ni hotel objaviti za lokalno skupnost pomembnega sporočila za javnost civilne iniciative, ki smo jo skrčili na eno stran! In sedaj cinično pričakuje, da bi naj toliko prostora namenili Izjavi za javnost v dnevnem tisku ali TV, ki pokrivajo celo Slovenijo. Razpis (za sedanjega mladega urednika) je bil očitno izrazito prirejen (tudi) za »... študente najmanj 3. letnika ustrezne univerzitetne družboslovne institucije z najmanj dvema letoma novinarskih izkušenj«. V osnovi se je namreč glede strokovnosti zahtevala »... najmanj VI. stopnja izobrazbe, ki omogoča nadaljevanje na drugi bolonjski stopnji«. Dokončane izobrazbe! In to katerekoli smeri! Mladi urednik, sin svetnika na listi 'Za Mengeš in njegov razvoj', ni izpolnjeval zahtev iz prijave, ki so bile zahtevane, kot so npr. reference na uredniškem ali novinarskem delu. Tudi delovnega življenjepisa ne more imeti, ker ni bil še nikjer redno oz. dlje zaposlen. Gospod Urban Ropotar je namreč kot 'novinar' za glasilo Mengšan v glavnem (pre)pisoval dnevne rede sej Sveta občine kot poročanje o sejah, na katerih pa je bil prisoten le izjemoma. In niti ni bil v tej vlogi »najmanj dve leti«, kot se je v razpisu zahtevalo. Sicer pa mu želim uspešno urednikovanje in da naj se ima rad - tudi na dolgi rok.

mag. Tomaž Štebe, sopodpisnik
CIM_AVK (<https://sites.google.com/site/civilnamenges/Glas-Mengsanov-ZA-alpsko-vodo>)

SPOŠTOVANI!

Ali je res, da je občina dala dovoljenje za rušenje ROPRETOVINE, v kateri so za invalide pred desetletji lepo uredili delavnice in v njih uspešno delajo v ponos in v sožitju z vsemi Mengšani? Ali Muzej Mengeš in Spomeniško varstvo soglašata, da se ruši? Ali je ROPRETOVINA zgodovinski spomenik in pomemben za Mengeš? Prosimo, objavite v Mengšanu zgodovinska dejstva in kaj vse se je v tej stavbi v preteklosti dogajalo, saj se to pozablja. Franc Ropret je bil umetnik, rezbar, kipar, delal je v glini, lesu, nagrobne spomenike, portrete, znani so Prešernov in Trdinov, tako smo se učili v šoli. Ali ima Muzej popisane njegove umetnine, tudi tiste, ki so pri zasebnikih? Zakaj se dovoli rušiti,

da se bo za invalide na tem mestu zgradilo nove delavnice, saj je ta zgodovinska stavba v dobrem stanju, zraven pa je tudi dovolj veliko zemljišče? Mengšani moramo imeti možnost, da povemo svoje mnenje.

Koščevi somišljeniki

ZAHVALA GASILCEM

Zahvaljujemo se gasilcem PGD Mengeš za pomoč ob odpravi posledic, ki ga je naredilo avgustovsko neurje.

**Fleischmanovi
s Trubarjeve 3, Mengeš**

SPOŠTOVANI SAZAS IN NJEGOVI GLASBENIKI!

Ponavadi ob podobnih dogodkih, kot je ta z Muro, odreagiramo hitreje, naredimo dobrodelni koncert. Žal pa je takšen dobrodelni koncert namenjen ne samo prizadetim, ampak vedno tudi dviganju popularnosti tistega, ki to naredi in predstavi medijem. Večkrat se celo zgodi, da ima takšen koncert (po odbitku potnih stroškov, avtorskih nadomestil Sazasa in dnevnice) tako pičel izkupiček, da se izvedba le-tega splača samo glasbenikom. Zato vas pozivam, da posvetite kakšno pesem delavcem Mure in temu koščku naše domovine, ki je dal toliko dobrih slovenskih glasbenikov. Avtorski honorar Sazasa, ki bi ga prejeli, pa v letu 2010 poklonite kakšnemu skromnemu delavcu Mure oz. njegovim otrokom, ki se ukvarjajo s kakšno posebno dejavnostjo, morebiti celo z glasbo.

Skratka: predlagam, da v prihajajočem letu poklonite nekaj denarja od avtorskih honorarjev Sazasa (od ene pesmi) kakšnemu nadarjenemu, a revnemu otroku delavca Mure. Pozivam vse slovenske glasbenike, ki ne bodo pogrešali nekaj fičnikov v svojem žepu, da se mi pridružijo. Radio Murski val in Radio Lendava nam bosta z veseljem pomagala poiskati starše (otrok Mure), primerne za našo donacijo. In tako boste od velikih besed prešli k majhnim dejanjem.

Kdor se odloči na kakršen koli način pomagati pri mojem pozivu, naj to sporoči na szomi@siol.net, da bom vedel, da nisem osamljen v svoji koži (Murini srajčki).

Lepo vas pozdravljam,

Bela Szomi Kralj, glasbenik

POROČILO GASILSKE ZVEZE MENGEŠ ZA MESEC SEPTEMBER

Torek, 1. september 2009

Ob 22.49 je na parkirnem prostoru pri Osnovni šoli Mengeš neznanec zažgal kup trave. Ogenj so pogasili gasilci PGD Mengeš.

Četrtek, 10. septembra 2009

Ob 16.23i se je na cesti Mengeš–Rodica pripetila huda prometna nesreča, v kateri sta bila udeleženi dve osebni vozili in motorno kolo. Trčenje je bilo tako silovito, da sta voznik motornega kolesa in sopotnik v enem od udeleženi vozil podlegla poškodbam na kraju nesreče. Posredovali so gasilci

PGD Mengeš in CPV Domžale, saj je bilo potrebno s tehničnim posegom omogočiti dostop do poškodovanih v vozilu. Gasilci so zavarovali tudi kraj prometne nesreče, izvedli požarno zavarovanje, posuli razlite tekočine z vpojnim sredstvom ter nudili pomoč reševalcem in drugim službam. Reševalci ZD Domžale so tri poškodovane osebe prepeljali v UKC Ljubljana.

Sreda, 16. september 2009

Ob 17.51 so gasilci PGD Loka pri Mengšu odstranili osje gnezdo s stanovanjskega objekta v Loki.

Četrtek, 24. september 2009

Ob 06.48 je zagorelo v stanovanju bloka na Slamninarski ulici v Mengšu. Posredovali so gasilci PGD Mengeš, Loka in Topole, ki so na kraju ugotovili, da se je vnel pomivalni stroj, od tam pa se je požar širil na kuhinjske elemente in tla. Gasilci so požar pogasili in pomivalni stroj odstranili iz prostorov.

Gasilska zveza Mengeš

DOČAKALI SMO BARVE

Dočakali smo Mengšana v barvah. Prav zato sem sklenil, da pošljem eno sliko, narejeno pred našo hišo. Namesto trajne žive meje posadimo vsako leto nove enoletnice, vedno v drugačni kombinaciji. Letos je taka, kot jo vidite na sliki. Slikano je v oktobru mesecu, ko se sezona te vrste rož že končuje. Za zimski in pomladni čas imamo v pripravi nove nasade, ki so primerni za to obdobje.

Z lepimi pozdravi, Rajko Vuga

GASILSKA ZVEZA MENGEŠ

v oktobru, mesecu požarne varnosti, vabi na

OGLED GASILSKO-REŠEVALNE VAJE,

ki bo potekala
v četrtek, 29. oktobra 2009, ob 16.45,
na poslovno-stanovanjski objekt Melodija
Mengeš in tovarno Filc Mengeš.

V vaji bo prikazan način reševanja iz visokih
zgradb in gašenje s sodobno gasilsko tehniko.

Vljudno vabljeni!

GZ Mengeš

Krajevna knjižnica Janeza Trdine Mengeš
22. oktobra 2009, ob 17. uri, vabi
vse otroke od 4. do 10. leta na

JESENSKO USTVARJALNO DELAVNICO.

Delavnica se bo odvijala v prostorih knjižnice
Mengeš. Zaradi omejenega števila mest prosiva,
da se predhodno prijavite. Lepo vabljeni
v svet ustvarjanja,

knjižničarki Barbara in Marija

LOŠKI GASILCI

v soboto, 17. oktobra 2009, ob 17. uri,
vabimo k nedeljski sv. maši za žive in pokojne
gasilce iz mengeške župnije.

Sveto daritev bo v loški cerkvi svetih Primoža
in Felicijana vodil župnik
Janez Avsenik. Vabljeni vsi župljani:
svojci, znanci, prijatelji, sosedi
in gasilci v svečanih uniformah.

PGD Loka pri Mengšu

Varstveno-delovni center INCE prireja
16. HUMANITARNO GLASBENO PRIREDITEV

SLOVENSKI SLAVČEK 2009

v petek, 23. 10. 2009, ob 19. uri, v Hali
komunalnega centra v Domžalah. Cena
vstopnice je 8 EUR.

Prodaja vstopnic:

VDC INCE, Ropretova 23, Mengeš,
tel.: 8343-266 ali 7237-933;

Cvetličarna MAJA
v trgovskem centru TUŠ Mengeš;

trifika VELE Domžale;

trifika MERCATOR center Domžale.

LCD-TV SERVIS

Mengeš, Hribarjeva ul. 38
Tel.: 01/729-13-03

www.informacija.net/kenwood-sharp-servis/
E-mail: avs.menges@siol.net

odprto od 9-12 in od 15-18 ure

**OPTIKA
GOLAVŠEK s.p.**

20 let Vida Golavšek mojstrica očesne optike

Slovenska 30, Mengeš (v stavbi občine)
tel: 01/723-79-68

Delovni čas:

pon. - petek: 8 - 12 in 16 - 18
sobota: zaprto

Hvala za zaupanje, se priporočam

ZAPOSLOVANJE V NEVLADNIH ORGANIZACIJAH

Zaposlenost je eden najpomembnejših kazalnikov razvitosti nevladnega sektorja. V Sloveniji je delež zaposlenih v NVO leta 2004, skupaj z deležem tistih, ki so za svoje delo prejemale plačilo, znašal 0,74 odstotka od vseh delovno aktivnih.

V Sloveniji deluje več kot 20.000 nevladnih organizacij (društva, zasebni zavodi, ustanove), v katerih je vključenih več kot 900.000 ljudi. Delo prostovoljcev pa pomembno dopolnjuje delo redno zaposlenih delavcev, saj več kot 80 odstotkov NVO nima zaposlene osebe.

Javna dela so ena izmed možnosti, kako lahko društvo rešuje težave s financiranjem zaposlenega v svoji organizaciji. Brezposelna oseba tako pridobi nove delovne izkušnje in večjo možnost redne zaposlitve. Nevladne organizacije se lahko tako kadrovske in strokovno okrepijo, razširijo svoje delovanje, ga profesionalizirajo ali si ga le olajšajo. Vsekakor lahko rečemo, da je to koristna oblika pomoči, tako za NVO kot brezposelne.

Kadrovska krepitev nevladnega sektorja je pogoj za njegovo učinkovito delovanje in nadaljnji razvoj. Zato vsa društva, zasebne zavode in ustanove pozivamo, da nam javijo svoj interes, saj bomo na Regionalnem stičišču NVO Srca Slovenije jeseni pripravili skupno prijavo na nacionalni razpis javnih del. Informacije na: info@srce-me-povezuje.si.

NVO STIČIŠČE
SRCA SLOVENIJE

MALI OGLAS

Mizarja – pohištvenga redno zaposlimo.
LESKA d.o.o., Žeje pri Komendi,
tel.: 041/675-048.

JOŽE KRALJ – ob slovesu

Ko smo pred meseci obeleževali častitljiv jubilej enega najstarejših mengeških društev – osemdesetletnico Nogometnega kluba Mengeš – se je med najpomembnejšimi osebami mengeškega nogometa izpostavljala vloga Jožeta Kralja. Njegovo ime se je pojavljalo v različnih dokumentih, podpisan je bil pod številnimi poročili in zapisniki, omenjen je bil v izjavah cele vrste nogometnih entuziastov, njegovo podobo je bilo mogoče videti na vseh mogočih fotografijah nogometnega dogajanja. Zanimivo – skoraj vedno nasmejan, pa najsi ga vidimo v ekipi pionirjev, kot člana moštvene ekipe ali moža v zrelih letih, v vlogi predsednika. Občutek imaš, da je v nogometu preprosto užival, pa karkoli je že počel. Dejstvo pa je, da je Jože v mengeškem nogometu marsikaj počel dobrih štirideset let. To pomeni velik del svojega življenja, pravzaprav večino, pomeni pa tudi dobro polovico let, odkar obstaja nogometni klub. To je torej povsem utemeljen razlog, da je Jože Kralj v kroniki Nogometnega kluba Mengeš vpisan z velikimi črkami.

V razgovoru, ki ga je pred štirinajstimi leti v Mengšanju objavil njegov dolgoletni nogometni tovariš in soustvarjalec nogometnih uspehov, Jože Rožman, je povedal. »Bilo je leta 1951, ko sem bil star 10 let. Takrat sem se vključil v nogomet. Fantje smo se navduševali nad nogometno igro, ki nam jo je prikazovala predvojna in povojna generacija mengeških nogometašev. Zbral nas je trener Vili Delač in nas naučil prvih nogometnih korakov. Veselili smo se vsake nogometne tekme posebej. V letu 1959 sem postal del članske ekipe. Bili smo nadarjena generacija, ki je bila pod dobrim trenerskim vodstvom sposobna dosegati odlične rezultate.« Jože je bil ves čas v prvih vrstah

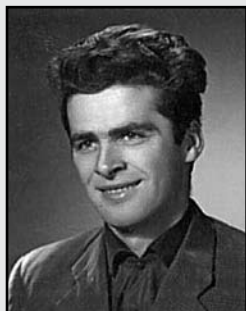
nogometnega dogajanja. Tako ni naključje, da je postal tudi predsednik kluba. To dolžnost je opravljal šest let. To so bila leta mengeške nogometne pravljice, ko se je v začetku devetdesetih let Mengeš uvrstil v drugo slovensko ligo, v družbo najboljših. Le ozek krog Jožetovih sodelavcev ve, kaj vse je bilo potrebno storiti za ta dosežek! Nogomet je bil brez dvoma ena od Jožetovih velikih ljubezni, ki se ji je nesebično razdal. Imel pa je še dve: službo in družino. Že od otroških let so ga zanimali stroji, motorji. To je bil razlog, da ga je življenjska pot odpeljala z dvorišča premožne in ugledne domačije povsem drugam. Dolga leta je kot pedagog znanje s tega področja razdal številnim generacijam učencev. Pravili so, da je bil strog, a pravičen učitelj. Svoji družini je Jože posvečal čas, naklonjenost, ljubezen. Čeprav je veliko časa namenil nogometu in čeprav je službene obveznosti v šoli jemal izjemno resno, svoje družine ni v ničemer prikrajšal. Zato bo izguba ljubečega moža in očeta toliko bolj boleča.

Jožeta bomo poleg njegovih najbližjih pogrešali vsi. Čeprav zadnje obdobje zaradi težke bolezni ni bil več med nami, smo ga vseeno nekako čutili med sabo. Posebno tovariši njegove nogometne generacije ga bodo pogrešali. Bil je del njih, tudi gonilna sila, spodbujevalec. Kadar se je po treningu ali tekmi nogometna družina zbrala v kaki gostilni, je rad zapel. Lepo je pel, pravijo tovariši. Vedno pa je prišla na vrsto njegova najbolj priljubljena pesem »o rožnatem pisemcu, ki ti ga napisala bom ...« Od Jožeta se danes poslavljamo. V imenu vseh generacij nogometašev in sedanjega vodstva nogometnega kluba mu izrekam zahvalo za vse, kar je storil za mengeški nogomet. Ogromno je razlogov, da se ga spominjamo s hvaležnostjo in da postane zgled naslednjim generacijam. Kot športnik in človek.

Branko Lipar

*Ne cvet, ne svet
ostal ne bo.
V spominu le mladost,
za večno zapečateni,
nam upanje budi,
ob solzah zarja se blesti.*

IN MEMORIAM

Janez Homar
iz Podbrezj

Po 20. letih
tvoje tragične smrti,
si ti še vedno živo med nami,
ker si naš in te imamo radi.

Tvoji
Nika, Jano in Miha

*Mami, ni te več na vrtu, ne v hiši,
nič več glas se tvoj ne sliši,
tvoje srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a spomin nate, mami,
bo večno ostal.*

ZAHVALA

20. septembra 2009 se je v
triinosemdesetem letu tiho
poslovlila od nas ljuba mami,
mama in prababica

***Lojzka Pišek -
Darinka***

borka Šlandrove brigade

Iskreno se zahvaljujemo
sorodnikom, prijateljem, sosedom
in znancem, ki ste bili v dneh
slovesa z nami, za izrečena ustna
in pisna sožalja, za darovano
cvetje in sveče.

Posebej bi radi izrekli besedo
hvala gospe dr. Gabrijeli Kovač-
Mohar za dolgotrajno zdravstveno
pomoč, govornikoma: predsednici
ZB Mengeš, gospe Angelci Kržan,
in gospodu Branku Liparju za
izrečene tople besede slovesa,
Mešanemu pevskemu zboru
Svoboda, Mengeški godbi,
Godbi veteranov, gasilcem in
praporščakom Zveze borcev.
Še enkrat hvala vsem, ki ste jo
spoštovali in cenili ter jo v tako
velikem številu pospremili na
zadnji poti.

Vsi njeni

*Spomin je kot pesem, ki v srcih odzvanja,
spomin je kot cvet, ki nenehno poganja,
spomin je svetloba, ki dušo obliva,
spomin je ljubezen, ki v srcu prebiva.*

ZAHVALA

Nepričakovano in mnogo prerano
nas je v 51. letu zapustil naš
dragi mož, oče, sin in brat

Tomaž Kepic
iz Šinkovega Turna.

Iskreno se zahvaljujemo
vsem sorodnikom, prijateljem,
sosedom in znancem za njihove
darove, cvetje in sveče, za tople
besede in nesebično pomoč v
najtežjih trenutkih.

Iskrena hvala tudi g. župniku
Francu Mervarju za pogrebni
obred, pevcem, pogrebni službi
Navček in g. Lamovšku.

Posebna zahvala gre vsem
gasilcem, še posebno članom in
članicam PGD Šinkov Turn, ter
članom SD Strahovica za pomoč
pri pogrebni slovesnosti ter lepe
poslovlilne besede.

Hvala vsem Vam,
ki ste ga tako množično
pospremili na zadnji poti.

*Njegovi: žena Milena in otroci
– Miha, Katarina, Barbara,
mama Tina in brata Primož ter
Damjan s Tino*

Vse občanke in občane vabimo,
da se udeležijo

**SVEČANOSTI
OB DNEVU SPOMINA NA MRTVE,
KI SO UMRILI V VOJNI
ALI ZARADI VOJNE,**

v soboto, 31. oktobra 2009,
ob 10. uri, pri spomeniku žrtvam v Loki,
in ob 11. uri, pri spomeniku talcem
na Zalokah v Mengšu.

Vljudno vabljeni.
Občina Mengeš

